

Γαλλία: Το μεγαλύτερο απεργιακό τσουνάμι φέρνει τώρα την άνοιξη στο καταχείμωνο!...

του Γιώργου Μητραλιά

Χριστουγεννιάτικες απεργιακές φρουρές, απεργιακά ρεβεγιόν με πλήθος κόσμου σε σιδηροδρομικούς σταθμούς, λιμάνια, διύλιστήρια και σχολεία,...και το μπαλέτο, μαζί με την ορχήστρα, της Όπερας του Παρισιού να δίνει “απεργιακή” παράσταση με τη Λίμνη των Κύκνων στο δρόμο και μέσα στο κρύο μπροστά σε αλληλέγγυους διαδηλωτές! Μετά από τρεις βδομάδες απεργίας, τα φετινά Χριστούγεννα στη Γαλλία δεν μοιάζουν καθόλου με αυτά που έχουμε συνηθίσει. Και το ίδιο θα συμβεί με την φετινή Πρωτοχρονιά. Και σίγουρα, και με τις πρώτες -τουλάχιστον- βδομάδες του φετινού γαλλικού Γενάρη. Επειδή, όπως το γράψαμε το βράδυ της πρώτης μέρας του πρωτοφανούς γαλλικού απεργιακού κύματος, “ Η αναμέτρηση της κυβέρνησης Μακρόν με τη γαλλική κοινωνία, που άρχισε την Πέμπτη 5 Δεκεμβρίου 2019, δεν είναι παίξε γέλασε. Μυρίζει μπαρούτι και είναι ξεχωριστή, σαν εκείνες τις σπάνιες που έγραψαν ιστορία στη Γαλλία και στην οικουμένη...”(1)

Σήμερα, σε όλα αυτά μπορούμε πια να προσθέσουμε πως η γαλλική απεργιακή έκρηξη δείχνει να είναι τόσο μεγάλη, ξεχωριστή, ιστορική και κυρίως, τόσο επίφοβη ώστε να προκαλεί αντιδράσεις χωρίς προηγούμενο και μάλιστα σε διεθνές επίπεδο από μέρους των ορκισμένων εχθρών της. Έτσι, βλέπουμε τα ελληνικά αλλά και τα διεθνή ΜΜΕ , να μην λένε λέξη, να την αγνοούν επιδεικτικά και να της επιβάλλουν το πιο πρωτακουστο black-out επί τρεις βδομάδες! Ο λόγος απλός και ευδιάκριτος: Επειδή προφανώς έχει πέσει παγκοσμίως σύρμα -από τους απανταχού γης “αρμοδίους”- ότι ο υπό εξέλιξη γαλλικός εργατικός ξεσηκωμός βάζει “κακές”

και “επικίνδυνες” ιδέες στα κεφάλια των καταπιεσμένων όλου του κόσμου!...

Μάταιος ο κόπος τους. Γιατί; Μα, επειδή κανένα black-out δεν μπορεί να αντέξει μπροστά στο ριζοσπαστισμό, στη μαζικότητα και στη μαχητικότητα των απεργιακών και άλλων κινητοποιήσεων που θα σημαδέψουν τον φετινό γαλλικό Γενάρη. Και αυτό επειδή ακόμα και οι υπουργοί του Μακρόν παραδέχονται πως η αποφασιστικότητα των απεργών δεν έχει κανένα ιστορικό προηγούμενο. Επειδή, παρά τα τρομερά προβλήματα που δημιουργεί αυτή η απεργία στην καθημερινή ζωή των πολιτών, όλες οι δημοσκοπήσεις συμφωνούν ότι οι απεργοί έχουν πάντα την υποστήριξη της γαλλικής κοινωνίας. Επειδή αυτή η κοινωνία ενισχύει με τον οβολό της τα απεργιακά ταμεία, βοηθώντας έτσι να μην νικηθούν οι απεργοί από την πείνα. Επειδή αναπτύσσεται καθημερινά το κίνημα έμπρακτης αλληλεγγύης από διανοούμενους, καλλιτέχνες, πανεπιστημιακούς αλλά και φοιτητές και μαθητές που (αυτο)οργανώνονται σε επιτροπές ενώ συνάμα μετέχουν στις απεργιακές φρουρές.

Κυρίως όμως, επειδή όλες οι απόπειρες της κυβέρνησης Μακρόν να διαιρέσει τους απεργούς και να διχάσει την μαχόμενη εργατική τάξη γνώρισαν παταγώδη αποτυχία. Έτσι, η προ πολλού στημένη και καλά σκηνοθετημένη προσχώρηση των “ρεφορμιστικών” συνδικαλιστικών ηγεσιών της **CFDT** και **Unsa** στην πιεστική προτροπή της κυβέρνησης, της εργοδοσίας και των ΜΜΕ για τερματισμό της απεργίας με το πρόσχημα της “χριστουγεννιάτικης εκχειρίδας” κατάληξε στο πιο διδακτικό φιάσκο: *Η βάση, τα μέλη αυτών των δυο συνδικάτων αποδοκίμασαν έμπρακτα τις απεργοσπαστικές ηγεσίες τους και αποφάσισαν να συνεχίσουν να απεργούν μαζί με τους συναδέλφους τους μέχρι την τελική απόσυρση του επίμαχου νεοφιλελεύθερου νομοσχεδίου για το συνταξιοδοτικό!*

Τι συμβαίνει όμως και απέτυχε αυτή τη φορά παταγωδώς η κλασική επιχείρηση διαίρεσης των εργαζομένων, που είχε πετύχει πάμπολλες φορές στο παρελθόν; Συμβαίνει ότι *αυτή τη φορά, “η απεργία είναι των απεργών”,* ότι διεξάγεται δημοκρατικά και

ενωτικά, ότι στις απεργιακές επιτροπές μετέχουν και αποφασίζουν –για τα πάντα- ισότιμα όσοι απεργούν ανεξάρτητα από το αν είναι ή δεν είναι μέλη συνδικάτων! Έτσι, είναι οι απεργοί και οι ενωτικές συνελεύσεις τους που αποφασίζουν και ψηφίζουν στο τέλος της κάθε μέρας απεργίας την συνέχισή της και την επόμενη μέρα! Και δεν εκπλήσσει πια κανέναν το γεγονός ότι σε πολλές περιπτώσεις αναδεικνύονται σε ηγέτες ή εκπροσώπους του απεργιακού κινήματος και των απεργιακών συνελεύσεων απεργοί που είτε δεν είναι συνδικαλισμένοι είτε είναι μέλη των δυο παραπάνω “ρεφορμιστικών” συνδικάτων...

Με δεδομένη την πρωτοφανή ενότητα αυτού του απεργιακού κύματος, δεν είναι λοιπόν τυχαίο ότι τα διάφορα συνδικάτα (CGT, Sud, F.O., CFDT, Unsa) δεν κρατάνε για τα μέλη τους, αλλά αντίθετα μοιράζουν μεταξύ όλων των απεργών (συμπεριλαμβανομένων και των μη συνδικαλισμένων) τα χρήματα που εισρέουν στα απεργιακά ταμεία όλων των συνδικάτων! Έτσι, βλέπουμε π.χ. το (μεγαλύτερο) απεργιακό ταμείο της CGT να παραδίδει, υπό τις επευφημίες των απεργών και των υποστηρικτών τους, μια επιταγή 250.000 ευρώ στο (ριζοσπαστικό) συνδικάτο βάσης Sud-Rail για να μοιράσει τα χρήματα μεταξύ των απεργούντων μελών του που έχουν μεγαλύτερη ανάγκη! Και δεν είναι επίσης τυχαίο ότι τα διάφορα κινήματα υποστήριξης των απεργών, είτε αυτά συσπειρώνουν διανοούμενους και καλλιτέχνες είτε προσωπικότητες και στελέχη της αριστεράς, καλούν τους πολίτες να προσφέρουν τον οβολό τους όχι σε ένα αλλά σε όλα ανεξαιρέτως τα απεργιακά ταμεία όλων των συνδικάτων! Και ίσως είναι και αυτός ένας λόγος που η γενναιόδωρη ανταπόκριση των πολιτών ξεπερνάει ήδη όλες τις προσδοκίες...

Επειδή λοιπόν το μόνο που έχει αλλάξει μετά από 23 μέρες απεργίας είναι ότι οι απεργοί και οι υποστηρικτές τους πιστεύουν ακόμα περισσότερο ότι θα νικήσουν, κλείνουμε αυτό το δεύτερο κείμενό μας για τη μεγάλη γαλλική κοινωνική έκρηξη αυτού του χειμώνα, με τα ίδια ακριβώς λόγια με τα οποία κλείναμε και το πρώτο κείμενό μας: **“Προσοχή λοιπόν επειδή αυτή η γιγάντια κινητοποίηση της γαλλικής κοινωνίας θα κλιμακωθεί,**

θα βαθύνει, θα απλωθεί και θα κάνει κάτι ακόμα που μάς ενδιαφέρει -και εδώ στη χώρα μας- άμεσα: θα βγει αναπόφευκτα έξω από τα γαλλικά σύνορα, ακριβώς όπως συνέβη με όλες τις μεγάλες γαλλικές κοινωνικές εκρήξεις του παρελθόντος! Και βρίσκοντας με το παράδειγμά της μιμητές εκτός συνόρων, θα σημάνει -επιτέλους- το τέλος του ατέλειωτου νεοφιλελεύθερου ευρωπαϊκού χειμώνα και την αρχή μιας νέας εποχής. Της εποχής των μεγάλων απελευθερωτικών κοινωνικών αγώνων που έχουμε ανάγκη όσο και το οξυγόνο...

Η συνέχεια θα είναι συναρπαστική!”

Σημείωση

1. <https://www.contra-xreos.gr/arthra/1424-gallia-pros-mia-sotiria-koinoniki-ekriksi-istorikon-diastraseon.html>

ΠΗΓΗ: www.contra-xreos.gr

Εκεί στη Μόρια, στη Λέσβο...

Τι συμβαίνει πραγματικά με το «προσφυγικό δράμα» στα νησιά του ανατολικού Αιγαίου – Το παράδειγμα της Λέσβου – Πρωταγωνιστές, θύματα και θύτες, μύθοι και αλήθειες

Του Πάνου Κοσμά

Εκεί στη Μόρια, στη Λέσβο, υπάρχει ένα ΚΥΤ (Κέντρο Υποδοχής και Ταυτοποίησης) όπου στοιβάζονται κατά χιλιάδες οι πρόσφυγες – άντρες, γυναίκες, παιδιά, μωρά. Δεν είναι ακόμη, «επισήμως», ούτε πρόσφυγες ούτε μετανάστες· είναι «αιτούντες άσυλο», δηλαδή ικέτες στην αφιλόξενη χώρα του Ξενίου Διός. Δεν είναι φυλακισμένοι, αφού μπορούν να μπεινοβγαίνουν στο ΚΥΤ, να κατεβαίνουν στη Μυτιλήνη κ.λπ. Δεν είναι όμως ελεύθεροι, γιατί δεν μπορούν να φύγουν προς την ενδοχώρα και να συνεχίσουν το

ταξίδι τους προς τις χώρες της κεντρικής και βόρειας Ευρώπης. Το χειρότερο: είναι «ανυπόστατοι», «αταξινόμητοι» με βάση τους ισχύοντες «κανόνες δικαίου», υπαγόμενοι μόνο στους κανόνες των διεθνών συνθηκών για τα ανθρώπινα δικαιώματα. Χάρη στο γνωστό τρικ του «πρωθύστερου», το ελληνικό κράτος δεν θεωρεί ότι είναι πρόσφυγες μέχρις αυτό να αποδειχτεί – άρα δεν τους αναγνωρίζονται καν τα δικαιώματα που απορρέουν από τη σύμβαση της Γενεύης.

Η ρητορική της κυβέρνησης της ΝΔ περί μεταναστευτικού κι όχι προσφυγικού ζητήματος ή έστω μεταναστευτικού-προσφυγικού, δεν είναι μια απλή λεκτική μετατόπιση· είναι στρατηγική υπαγωγής των προσφύγων στο χώρο του «αταξινόμητου», άρα «ανυπόστατου». Αυτό με τη σειρά του είναι η προϋπόθεση για να νομιμοποιηθούν βάρβαρες πολιτικές σε βάρος τους. Ο «αποχρωματισμός» τους διευκολύνει επιλογές όπως ο εγκλεισμός τους σε φυλακές – ευκολότερα κλείνεις τον αταξινόμητο σε φυλακή παρά τον πρόσφυγα...

Ποιοι υποφέρουν στη Λέσβο;

Οι προδιαγραφές του ΚΥΤ (ας χρησιμοποιήσουμε την αποχρωματισμένη/ουδέτερη ονομασία του) προβλέπουν την προσωρινή «φιλοξενία» έως 2.800 ανθρώπων. Αυτή τη στιγμή ο πληθυσμός τους έχει ξεπεράσει τις 18.000, η δε «φιλοξενία» μόνο προσωρινή δεν είναι! Στο τελευταίο διάστημα διακυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ, καθώς πλησίαζε τις 8-9.000, θεωρήθηκε ότι είχε ξεπεραστεί κάθε όριο. Τώρα ο πληθυσμός εκείνης της περιόδου έχει υπερδιπλασιαστεί. Πώς ζουν 18.000 άνθρωποι σε έναν χώρο 35 περίπου στρεμμάτων, σε κοντέινερ και σκηνές, όταν λιγότεροι από τους διπλάσιους ζουν σε μια ολόκληρη πόλη, τη Μυτιλήνη, με σπίτια, πολυκατοικίες, οργανωμένες υποδομές, εκταμένη σε χιλιάδες στρέμματα; Η σωστή απάντηση είναι: σαν τα ζώα. Όχι βέβαια τα οικόσιτα (πού τέτοια τύχη...), αλλά τα αδέσποτα – χωρίς πάντως την ελευθερία των τελευταίων...

Ακόμη κι έτσι όμως, ο χώρος αναπόφευκτα ξεχειλίζει. Οι σκηνές στα διπλανά χωράφια με λιόδεντρα πολλαπλασιάζονται διαρκώς. Το

σύστημα σίτισης, που έχει αναλάβει ο στρατός, δοκιμάζεται, αφού ο υπολογισμός των μερίδων δεν είναι πάντα (για να μην πούμε ποτέ) ακριβής, κυρίως όμως γιατί απαιτείται στήσιμο στην ουρά επί πολλές ώρες – τώρα το χειμώνα μέσα στο κρύο και τη βροχή.

Μέχρι το ΚΥΤ να ξεχειλίσει σε τέτοια έκταση στα γύρω χωράφια, τα προβλήματα εντοπίζονταν κυρίως στον υπερκορεσμό και την κατάρρευση των υποδομών του. Ποιοι υπέφεραν από αυτό; Βεβαίως οι πρόσφυγες. Στοιβαγμένοι σαν τις σαρδέλες, χωρίς τη δυνατότητα στοιχειώδους λειτουργικότητας και διαχωρισμού των χώρων (φίρδην-μίγδην ενήλικες, γέροντες, μωρά, παιδιά και έφηβοι και των δύο φύλων και όλων των εθνικοτήτων και θρησκευτικών δογμάτων), με δύσοσμα/καφεκίτρινα λύματα να διασχίζουν σε ρυάκια το καμπ (μέχρι που φτιάχτηκε βιολογικός καθαρισμός, οπότε το φαινόμενο επαναλαμβάνεται πλέον κάθε φορά που βρέχει και υπερχειλίζει – δηλαδή πρακτικά τουλάχιστον όλο τον χειμώνα), με ελλιπέστατη συνδρομή υγείας, με όλες τις υπηρεσίες (καταγραφή, άσυλο, ιατρικές κ.λπ.) υπερφορτωμένες, υποστελεχωμένες και αναγκαστικά δυσκίνητες. Μέχρι εκείνη τη στιγμή, το πρόβλημα ήταν όλο των προσφύγων και δευτερευόντως των εργαζομένων στο ΚΥΤ (δημόσιοι υπάλληλοι, τετραμηνίτες, εξαμηνίτες και οχταμηνίτες των ΣΟΧ* και ΚΟΧ,* υπάλληλοι ΜΚΟ κ.λπ.). [Βεβαίως, όσοι μιλούν για τα «μεγάλα προβλήματα που αντιμετωπίζει το νησί» εξαιτίας των προσφύγων, δεν εννοούν τους εργαζόμενους στο ΚΥΤ. Τα προβλήματα των εργαζομένων δεν είναι «προβλήματα του νησιού», εν τέλει για τον ίδιο ακριβώς λόγο που δεν είναι «προβλήματα του νησιού» τα προβλήματα των προσφύγων...]

Στο βαθμό που το ΚΥΤ ξεχείλιζε/ξεχειλίζει στα γύρω χωράφια, μεγαλώνουν τα προβλήματα για τους κατοίκους της Μόριας: χωράφια με λιόδεντρα καταλαμβάνονται, ελιές κόβονται για να χρησιμοποιηθούν για καυσόξυλα, μικρός αριθμός μη φυλασσομένων αμνοεριφίων απαλλοτριώνεται (για τα αδέσποτα ποιος νοιάζεται...), η συμπεριφορά των προσφύγων γίνεται πιο «νομαδική» και «επίφοβη» για τους Μοριανούς καθώς οι άθλιες

συνθήκες διαβίωσης αυξάνουν την ένταση. Η καλλιέργεια υστερικής δυσανεξίας απέναντι στους πρόσφυγες και τα fake news των ακροδεξιών και των φασιστών αυξάνουν στην νιοστή την αίσθηση αυτών των προβλημάτων. **Και ενώ όλα αυτά θα έπρεπε να είναι η ντροπή και καταισχύνη των κυβερνήσεων και του ελληνικού κράτους, που οδηγούν τους πρόσφυγες στα ακρότατα όρια της επιβίωσης, οι ρατσιστές θέλουν να μας πείσουν ότι είναι οι αποδείξεις της πολιτισμικής κατωτερότητάς τους.**

Ποιος όμως ευθύνεται για την υπερφόρτωση/ξεχείλισμα του καμπ – και τις όποιες συνέπειες για τους Μοριανούς; Οι κυβερνήσεις (του ΣΥΡΙΖΑ χθες, της ΝΔ σήμερα), που δεν εξασφαλίζουν ανθρώπινους όρους στέγασης και διαβίωσης, που αρνούνται ή δεν μπορούν να εξασφαλίσουν τη μεταφορά τους στην ενδοχώρα (ξανά σε συνθήκες ανθρώπινης στέγασης και διαβίωσης), που υλοποιούν προθύμως και απαρέγκλιτα τη ρατσιστική συμφωνία ΕΕ-Τουρκίας για εγκλωβισμό των προσφύγων στα νησιά. Ωστόσο, για τον κυρίαρχο ρατσιστικό λόγο που εκπορεύεται από την πολυπλόκαμη σύμφυση επιχειρηματικών και πολιτικών συμφερόντων (θα αναφερθούμε παρακάτω αναλυτικά), μέχρι χθες έφταιγε ο ΣΥΡΙΖΑ (που τάχα... προσείλκυε τους πρόσφυγες με την πολιτική του) και σήμερα φταίει ο Μητσοτάκης, που «προδίδει το λαό της δεξιάς» – αν και το τελευταίο δεν δηλώνεται ρητά, αλλά εκδηλώνεται με τη μορφή ψιθύρων και βουβής δυσαρέσκειας... [Φταίνει βεβαίως και ο Σόρος (που θέλει να φτιάξει έναν παγκόσμιο «χυλό» μέσα στον οποίο θα χαθούν εθνικές και θρησκευτικές παραδόσεις και γι' αυτό χρηματοδοτεί τις ΜΚΟ), φταίνει οι ίδιες οι ΜΚΟ, φταίει ο ΟΗΕ, φταίνει οι αλληλέγγυοι (από την αριστερά μέχρι τους ακτιβιστές κάθε λογής συλλογικοτήτων αλληλεγγύης). Με το φταίξιμο όλων αυτών θα ασχοληθούμε στη συνέχεια του κειμένου.] **Όσον αφορά όμως τους κυβερνώντες, φταίνει μεν (αυτό το «φταίνει» για τον ΣΥΡΙΖΑ διατυπώνεται με κραυγές ενώ για τον Μητσοτάκη με ψιθύρους...) αλλά για οποιοδήποτε άλλον λόγο εκτός από τον πραγματικό: ότι δεν εξασφαλίζουν ανθρώπινες συνθήκες διαβίωσης για τους πρόσφυγες!** Όπως θα δούμε στη συνέχεια, το να ταλαιπωρούνται στον ύψιστο δυνατό βαθμό οι πρόσφυγες δεν είναι τυχαίο: εν μέρει οφείλεται στην κατασπατάληση των ευρωπαϊκών

πόρων που διατίθενται γι' αυτούς (οι οποίοι θα ήταν υπεραρκετοί για να ζουν σε απείρωσ ανθρωπινότερες συνθήκες), κυρίως όμως είναι συνειδητή κυβερνητική στρατηγική που εδράζεται στη «λογική» ότι «αν τους κάνουμε το βίο αβίωτο, θα σταματήσουν να έρχονται»!..

...και όχι «το νησί»

Οι πρόσφυγες -μακράν όλων των άλλων- και στη συνέχεια οι εργαζόμενοι στο ΚΥΤ και οι Μοριανοί είναι οι μόνοι που έχουν πρόβλημα. Το «νησί» γενικώς, όχι μόνο δεν έχει πρόβλημα αλλά επωφελείται κιόλας! Οι ντόπιοι πρωταγωνιστές της πολιτικο-επιχειρηματικής κερδοσκοπίας, χρησιμοποιώντας τον όρο «νησί», μια έννοια που υποτίθεται εκφράζει κάποιον κοινό παρονομαστή στόχων και συμφερόντων, επιχειρούν συνειδητά να συσκοτίσουν το ζήτημα σε όλες τις πτυχές του. Διότι απλούστατα στην έννοια «νησί» περιλαμβάνονται όχι μόνο διαφορετικά αλλά και αντιτιθέμενα ή ανταγωνιστικά συμφέροντα:

1. Το νησί, η Λέσβος για παράδειγμα, γενικά επωφελείται -και μάλιστα σημαντικά- οικονομικά. Κυρίως βεβαίως η Μυτιλήνη, αλλά όχι μόνο. Πρώτα απ' όλα, οι ίδιοι οι πρόσφυγες είναι μια μαζική καταναλωτική δύναμη. Ακόμη και αν υποθέσουμε ότι η καταναλωτική τους δύναμη περιορίζεται στα 90 ευρώ το μήνα της ενίσχυσης από την Ύπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ, ακόμη και αν υποθέσουμε ότι μόνο 10.000 από το συνολικό πληθυσμό των περίπου 20.000 λαμβάνουν αυτή την ενίσχυση, ο πολλαπλασιασμός βγάζει τον αξι�σέβαστο αριθμό των 900.000 ευρώ, που πέφτουν στην αγορά της Μυτιλήνης κάθε μήνα.

Δεν είναι όμως μόνο αυτά. Στο ΚΥΤ, με άμεσο ή έμμεσο τρόπο, απασχολούνται εκατοντάδες εργαζόμενοι: δημόσιοι υπάλληλοι, τετραμηνίτες, εξαμηνίτες και οχταμηνίτες των ΣΟΧ* και ΚΟΧ,* υπάλληλοι ΜΚΟ (ελληνικών όπως η «Ηλιαχτίδα», αλλά και ξένων) κ.λπ. Αυτοί είναι επίσης μια σημαντική (για τα μέτρα της Μυτιλήνης) καταναλωτική δύναμη: νοικιάζουν σπίτια, χρηματοδοτούν όλη την εμπορική αλυσίδα (σούπερ μάρκετ, εμπορικά κ.λπ.), την αλυσίδα της εστίασης (εστιατόρια, καφέ -

που αυξάνονται και πληθύνονται- κ.λπ.), τα ξενοδοχεία (που εδώ και μερικά χρόνια δουλεύουν και το χειμώνα γεμάτα). Όλοι μαζί χρηματοδοτούν επίσης το ακτοπλοϊκό μονοπώλιο της Blue Star Ferries, τα ΚΤΕΛ και τα ταξί (που παρότι επωφελούμενα είναι φυτώρια ακροδεξιών και φασιστών για λόγους είτε πολιτικής παράδοσης είτε «ιδιαιτερότητας» του επαγγέλματος»), χρηματοδοτούν τα χωριά σαν εκδρομείς/καταναλωτές κ.λπ. κ.λπ.

Με ώθηση από τους πρόσφυγες, όλοι οι οικονομικοί πολλαπλασιαστές της τοπικής οικονομίας έχουν μπει σε κίνηση: όταν αυξάνεται ο αριθμός των καταναλωτών, αυξάνεται επίσης ο αριθμός και «η ασφάλεια στην εργασία» των ντόπιων εργαζομένων, αυξάνεται το συνολικό εισόδημα. Κι όταν πάνε καλά οι δουλειές για ξενοδόχους, εμπορικά και εστίαση, τότε πάνε καλά και οι δουλειές για κάθε λογής προμηθευτές αυτών των αλυσίδων. Με «επίκεντρο» τη Μυτιλήνη, οι οικονομικές ωφέλειες διαχέονται - αν και άνισα υπέρ της Μυτιλήνης- σε όλο το νησί.

2. Ωστόσο, δεν επωφελούνται εξίσου όλα τα τμήματα του μικρού και μεσαίου κεφαλαίου στο νησί (στη Λέσβο, σε αντίθεση με τη Χίο, δεν έχουμε μεγάλη αστική τάξη, αλλά μόνο μικρή και μεσαία) ούτε όλες οι περιοχές. Το εμπορικό κεφάλαιο και η εστίαση είναι οι πιο ωφελημένοι. Οι ξενοδόχοι της Μυτιλήνης επίσης. Όχι όμως οι ξενοδόχοι του Πλωμαρίου, του Μολύβου, της Πέτρας. Όχι οι ξενοδόχοι που υπερασπιζόμενοι την ασφάλεια και τα οφέλη της συνεργασίας με το μεγάλο ταξιδιωτικό γραφείο/πράκτορα, γίνονται μανιασμένα δύναμη «αποτροπής» των προσφύγων. Άλλες κοινωνικές κατηγορίες (εργαζόμενοι, αγρότες) δυσκολεύονται να κατανοήσουν τα οφέλη – η ευεργετική δράση των οικονομικών πολλαπλασιαστών ξεφεύγει από την ικανότητά τους πρόσληψης της πραγματικότητας.

Ο ξενοδόχος-«νονός», ο «παραπλανημένος» επαγγελματίας

και ο πρόσφυγας-αποδιοπομπαίος τράγος

Ηγέτιδα κοινωνική δύναμη του ρατσισμού στο νησί είναι ο ξενοδόχος-«νονός». Όχι κυρίως ο ξενοδόχος της πόλης της

Μυτιλήνης ειδικά ούτε ο ξενοδόχος γενικά και συλλήβδην, αλλά κυρίως ο ξενοδόχος που εξαρτάται από το μεγάλο ταξιδιωτικό γραφείο/πράκτορα και επιχειρεί όλο και περισσότερο με το all inclusive. Δεν είναι πολλοί, αλλά η κοινωνική τους δύναμη είναι πολλαπλάσια του αριθμού τους – με όρους τοπικών κοινωνιών τρομερή. Από πού την αντλούν; Από το γεγονός ότι κρατούν τα κλειδιά του μηχανισμού από τον οποίο εξαρτάται μια ολόκληρη στρατιά επαγγελματιών αλλά και εργαζόμενων. Η αντίληψη που διαχέεται από τους ίδιους, το περιβάλλον και τους αυλοκόλακές τους είναι πως «αυτοί οι ‘‘λεροί’’ θα διώξουν τους τουρίστες που μας δίνουν ψωμί». Κάθε είδους μικροεπαγγελματίες του τουρισμού εξαρτημένοι από τον ξενοδόχο (που με τη σειρά του είναι εξαρτημένος από το μεγάλο ταξιδιωτικό γραφείο/πράκτορα) γίνονται φορείς αυτής της άποψης. **Αυτή η μεσοαστική και μικροαστική «ελίτ» πιστεύει στα σοβαρά ότι όλος ο κόσμος της χρωστάει και πρέπει να συνωμοτεί ώστε να πηγαίνουν καλά οι δουλειές της:** δεν είναι δυνατόν να διεξάγονται πόλεμοι και να δημιουργούνται προσφυγικά κύματα ενώ ο επαγγελματίας του τουρισμού στα χωριά της Λέσβου... ετοιμάζεται να υποδεχτεί τους πελάτες του! Δεν είναι πρόβλημα -ή είναι μόνο «θεωρητικά»- οι πόλεμοι καθαυτοί, αρκεί να γίνονται σε απόσταση ασφαλείας από τη Λέσβο. Δεν είναι προβλήματα καθαυτά η ακραία πείνα, η έλλειψη πόσιμου νερού, η έλλειψη στέγης, η έλλειψη στοιχειωδών υποδομών υγείας και μέσων περίθαλψης, δεν είναι πρόβλημα οι θάνατοι μικρών παιδιών, το τρομακτικά χαμηλό προσδόκιμο ζωής, δεν είναι πρόβλημα τα δικτατορικά καθεστώτα, όλα αυτά τέλος πάντων που μαζί με τον πόλεμο ξεσπιτώνουν ανθρώπους και τους οπλίζουν με τόση απόγνωση ώστε να ξεκινήσουν ένα ταξίδι γεμάτο οδύνες και κινδύνους για την ίδια τους τη ζωή – **αρκεί να πεινάνε και να πεθαίνουν «μακριά από μας», όπως εξάλλου έχουν κάθε... δικαίωμα, κι όχι να «κουβαλιούνται εδώ» για να λεκιάζουν το αστραφτερό σαν καλογουαλισμένο πλαστικό τουριστικό μας προϊόν.** Μέρη που είναι, αυτοί οι «καλοί χριστιανοί» -γιατί είναι και τέτοιοι βεβαίως βεβαίως, κατά δήλωση τουλάχιστον- όχι μόνο ξεχνούν το «ο έχων δύο χιτώνας να δίδει τον έναν» αλλά συναγωνίζονται στο «πρώτος τον λίθον βαλέτω». Με την άλλη τους ιδιότητα, σαν...

υπερασπιστές του αρχαίου ελληνικού πολιτισμού, ξεχνούν τον Ξένιο Δία και τις αρχαιοελληνικές παραδόσεις για τον ικέτη και το άσυλο – ποιος θα κατηγορήσει γι' αυτό ανθρώπους που δεν ξημεροβραδιάζονται διαβάζοντας Πλάτωνα και Αριστοτέλη και γενικά το μόνο που ξέρουν από αρχαιοελληνικό πολιτισμό είναι να τον επικαλούνται στους τουρίστες-πελάτες τους;

Ο μεσοαστός και ο μικροαστός επαγγελματίας θεωρεί πως ό,τι πετυχαίνει είναι προϊόν της δικής του «καπατσοσύνης» κι όχι μια δυνατότητα που υπάρχει μόνο στο πλαίσιο μιας οργανωμένης κοινωνίας αλλά και στο πλαίσιο δεδομένων διεθνών σχέσεων. Θέλει να του προσφέρονται τα πάντα (καλές δημόσιες υποδομές, σχολεία, δρόμοι και υγεία εγχωρίως αλλά και ειρήνη διεθνώς κ.λπ.) αλλά δυσανασχετεί όταν πρέπει να πληρώσει φόρους («με ποιο δικαίωμα το κράτος βάζει το μακρύ του χέρι στην τσέπη μου»). Εμπορεύεται τον αρχαίο ελληνικό πολιτισμό σαν απαραίτητο συστατικό του τουριστικού καλαθιού, αλλά δεν θεωρεί ότι η χώρα του έχει υποχρεώσεις έναντι των διεθνών συνθηκών – για τους πρόσφυγες εν προκειμένω. Το διεθνές δίκαιο τον αφορά και το επικαλείται μόνο όταν πρόκειται για το Κυπριακό, τις ΑΟΖ, την υφαλοκρηπίδα και τις περιοχές natura – χωρίς ούτε σε αυτές τις περιπτώσεις να γνωρίζει για ποιο πράγμα μιλάει.

Το σύνδρομο του στρουθοκαμηλισμού είναι πολύ... παθητικό για να περιγράψει τον τρόπο που σκέφτονται αυτοί οι άνθρωποι. Αντί να βάλουν το κεφάλι στην άμμο και να εξαφανίσουν το «πρόβλημα» εξαφανίζοντάς το από το οπτικό τους πεδίο, προσπαθούν να το εξαφανίσουν στην πραγματικότητα! **Όλη τους η πίεση και η «φιλοσοφία» αποβλέπει στο αδύνατο: να εξαφανιστούν, με κάποιον μαγικό τρόπο, οι πρόσφυγες!** Να εξαφανιστεί αυτή η «κηλίδα» στο λαμπερό τουριστικό προϊόν.

Αυτό το τουριστικό προϊόν βεβαίως βαρύνεται με πολλούς «λεκέδες», για τους οποίους ευθύνονται πρώτα απ' όλα όλοι οι συντελεστές της τουριστικής βιομηχανίας: από τον τουριστικό πράκτορα και το ταξιδιωτικό γραφείο μέχρι τον ξενοδόχο του all inclusive και τον μικροεπαγγελματία του τουρισμού ο οποίος αδιαφορεί για την ποιότητα των υπηρεσιών που προσφέρει – αφού

εμπορεύεται τη φυσική ομορφιά του τοπίου και τον... αρχαίο ελληνικό πολιτισμό, τι σημασία έχει η ποιότητα των υπηρεσιών;..

Δεν έχει επίσης καμία σημασία ότι στις κατεξοχήν τουριστικές περιοχές (όπου το αντι-προσφυγικό μένος έχει τις εντονότερες εκφράσεις) δεν κυκλοφορεί πρόσφυγας ούτε για δείγμα. Ούτε έχει σημασία ότι εκεί που κυκλοφορούν οι πρόσφυγες, στην πόλη της Μυτιλήνης, οι «δουλειές» πάνε μια χαρά. Αρκεί που ο μεγάλος τουριστικός πράκτορας χρησιμοποιεί την «επιβάρυνση του νησιού από το προσφυγικό» για να δικαιολογεί τις «άδικες» κατανομές τουριστών και να πιέζει τις τιμές προς τον ξενοδόχο της Λέσβου· αρκεί επίσης που ο ξενοδόχος της Λέσβου βρίσκει στο «προσφυγικό» τη δικαιολογία για να μικρύνει και φτηνύνει την «πίτα» που μοιράζει στους επαγγελματίες/εξαρτώμενα μέλη της συμμαχίας. Για όλους αυτούς, ο πρόσφυγας γίνεται ο «αίρων τας αμαρτίας», το άλλοθι όλων έναντι όλων. Ακόμη όμως και κατασκευασμένο, ακόμη και «τραβηγμένο από τα μαλλιά», αυτό το βολικό άλλοθι λειτουργεί – είναι επομένως μέρος της υλικής πραγματικότητας.

Σε αυτό το πλέγμα συμφερόντων, ο μικροεπαγγελματίας δεν είναι «παραπλανημένος»· είναι ανασφαλής και εξαρτημένος από τον ντόπιο μεσοαστό, ο οποίος με τη σειρά του είναι εξαρτημένος από τον μεγαλοαστό τουριστικό πράκτορα. Μετασχηματίζει την ανασφάλεια και την εξάρτησή του σε δουλική συμπεριφορά προς τα μεγάλα αφεντικά του τουρισμού. **Η προσφυγοφοβία και/ή ο αντιπροσφυγικός ρατσισμός είναι μια -καθόλου πρωτότυπη ιστορικά, αντίθετα μάλλον συνηθισμένη και στερεοτυπική- εκδοχή λοβοτομής του ανασφαλούς ή και απελπισμένου από την κρίση μικροαστού που τον κάνει να πιστεύει πως η πηγή των βασάνων του δεν είναι ο καπιταλισμός (επειδή για παράδειγμα στην κρίση του μειώνονται τα εισοδήματα και η καταναλωτική δυνατότητα για προϊόντα και υπηρεσίες -μεταξύ άλλων και τουριστικές- ή επειδή η υπερσυσσώρευση μικρομεσαίων τουριστικών υποδομών σε τέτοιες συνθήκες είναι φυσικό να μην επιβραβεύεται με τα προσδοκώμενα κέρδη), οι πολιτικές λιτότητας, το σούπερ μάρκετ που πνίγει το**

μπακάλικο, ο έμπορος/μεσάζοντας που παίρνει σε εξευτελιστικές τιμές το γάλα και το λάδι, ο μεγάλος τουριστικός πράκτορας και ο ξενοδόχος-«νονός», η προσκόλληση στο μοντέλο του «μαζικού τουρισμού» στο οποίο αν μη τι άλλο υπάρχουν ισχυροί ανταγωνιστές στη Μεσόγειο, αλλά ο πρόσφυγας.

Εξάλλου, μεταξύ άλλων, σίγουρα απαιτείται πολύ περισσότερη γενναιότητα για να τα βάλεις με όλους αυτούς, ενώ το να τα βάλεις με τον πρόσφυγα είναι «σιγουράκι» για τους «αντρειωμένους» μας ρατσιστές. Έτσι, όλοι αυτοί δεν εθεάθησαν στην πρόσφατη κινητοποίηση για τις τιμές στο γάλα – αντίθετα, στην... επιτροπή υποδοχής των κινητοποιούμενων για το γάλα συμμετείχε μεγάλη δύναμη των ΜΑΤ, έτσι για να διαλυθεί κάθε παρεξήγηση για το ποιοι «ακτιβισμοί» είναι χριστιανικώς και εθνικώς αποδεκτοί...

Μια ταξική συμμαχία – και το «δόγμα» της

Οι ρατσιστικές κραυγές και οι ελεεινολογίες κατά των προσφύγων είναι ο κωδικός επικοινωνίας και αλληλο-αναγνώρισης όλης αυτής της συνομοταξίας. Αυτή η συνομοταξία όμως, είναι μια «κανονική» κοινωνική/ταξική συμμαχία, με την ηγεσία της και τα εξαρτώμενα μέλη της, με ισχυρή συγκολλητική ύλη συμφερόντων! Γι' αυτό είναι αδύνατο να καταλάβουμε «τι γίνεται στη Λέσβο» με μόνα εργαλεία τις διεθνείς σχέσεις και τη γεωπολιτική ή έστω τις «μεγάλες σχέσεις» σε επίπεδο χώρας συνολικά, κάνοντας αφαίρεση της διάρθρωσης των ταξικών συμφερόντων και συμμαχιών σε τοπικό επίπεδο.

Θα αναρωτηθεί όμως -και δικαίως- κανείς: Μια ολόκληρη ταξική συμμαχία ενάντια στους

κατατρεγμένους που έρχονται από μακριά; Όχι βέβαια. **Η στοχοποίηση του πρόσφυγα και η μετατροπή του σε «αποδιοπομπαίο τράγο» είναι η προνομιακή μέθοδος για τη συγκρότηση μιας συμμαχίας μεγάλων, μεσαίων και μικρών αστικών συμφερόντων ενάντια όχι μόνο στους πρόσφυγες αλλά και τους μισθωτούς εργαζόμενους, τους κτηνοτρόφους και τους αγρότες. Ο έμπορος**

που παίρνει το γίδινο ή το πρόβειο γάλα 45 ή 75 λεπτά το κιλό αντίστοιχα, 20 λεπτά κάτω από τη μέση πανελλαδικά τιμή του (που κι αυτή είναι εξευτελιστική) κάνει μια χαρά τη θεάρεστη δουλειά του μέσα στο γενικό κλίμα όπου ο πρόσφυγας αναδεικνύεται σε πηγή όλων των δεινών για «το νησί» και το προσφυγικό σε μακράν πρώτο στη λίστα των «προβλημάτων του νησιού». Οι εξευτελιστικές τιμές για το λάδι είναι επίσης ένα θέμα, όπου πρωταγωνιστούν οι μεσάζοντες του λαδιού, αλλά κι αυτό το θέμα σκεπάζεται κάτω από την προτεραιότητα του «προσφυγικού κινδύνου». Κυρίως όμως κάτω από τη «σκιά του πρόσφυγα» κρύβεται επιμελώς μια άλλη πραγματικότητα: ότι η Λέσβος έχει πολλούς... μισθωτούς εργαζόμενους. **Για σκέψου: με τόσους «αδικημένους» μεσοαστούς και μικροαστούς «επαγγελματίες» κοντεύουμε να ξεχάσουμε ότι σε αυτή τη χώρα η μισθωτή εργασία αντιπροσωπεύει πάνω από το 75% του ενεργού πληθυσμού – μεταξύ άλλων βέβαια και στον τουρισμό...** Το «φόβητρο» του πρόσφυγα και το κλίμα «κατάστασης έκτακτης ανάγκης» εξαιτίας του «προσφυγικού κινδύνου» που επιμελώς διαμορφώνεται από την ιερή συμμαχία μεσοαστικών και μικροαστικών συμφερόντων βολεύει μια χαρά για να εξαφανίζονται από τη «μεγάλη εικόνα» οι μισθωτοί εργαζόμενοι και μαζί με αυτούς οι εργαζόμενοι κτηνοτρόφοι και αγρότες, μαζί με τα δικαιώματά τους στην εργασία και το εισόδημα.

Το δόγμα αυτής της ταξικής συμμαχίας είναι απλό: οι μεγαλοαστοί και μεσοαστοί πάνω – οι μικροαστοί μέσα – οι πρόσφυγες έξω – οι μισθωτοί εργαζόμενοι, οι παραγωγοί κτηνοτρόφοι και οι εργαζόμενοι αγρότες κάτω. Η επιμελημένη διαμόρφωση κλίματος «έκτακτης ανάγκης» και οι κραυγές για τους «κινδύνους που αντιμετωπίζει το νησί» αποσκοπούν συνειδητά στην εμπέδωση αυτού του δόγματος. Και ακριβώς επειδή ο στόχος είναι ευρύτερος/συνολικός και «ιερός», επειδή επίσης ο πρόσφυγας ξεζουμίζεται ούτως ή άλλως χωρίς να απαιτείται κανενός είδους «προσεγγιστική» πολιτική ή επίδειξη φιλικότητας απέναντί του (οι υπέρμαχοι του ρατσισμού είναι συχνά οι μεγαλύτεροι εκμεταλλευτές των προσφύγων – τον πρόσφυγα πολλοί εμίσησαν, τα λεφτά του ουδείς...), γι' αυτό ακόμη και τα πιο

ευνοημένα από τον πρόσφυγα συμφέροντα μια χαρά συμμετέχουν, στηρίζουν ή το λιγότερο ανέχονται τον αντι-προσφυγικό ρατσισμό.

Ο μηχανισμός της πολιτικής κερδοσκοπίας

Οι ταξικές συμμαχίες όμως έχουν και πολιτική έκφραση και διεύθυνση. Το πολιτικό διευθυντήριο βρίσκεται στη δεξιά «πολυκατοικία». Σε εθνικό αλλά και τοπικό επίπεδο. Στο τοπικό επίπεδο της Λέσβου, ο μηχανισμός της πολιτικής κερδοσκοπίας και καθοδήγησης είναι πολυπλόκαμος:

- Είναι πρώτα απ' όλα η mainstream ΝΔ, με ιδιαίτερες τις επιδόσεις της «λαϊκής» της/ακροδεξιάς πτέρυγας, στην οποία ανήκει και την οποία συντονίζει και καθοδηγεί ο επί τετραετίες εκλεγόμενος βουλευτής της Χαράλαμπος Αθανασίου. Εξάλλου, βασικός μοχλός της στρατηγικής της ΝΔ για την κατάκτηση της κυβερνητικής εξουσίας ήταν η από ρατσιστική σκοπιά αντιπολίτευση στον ΣΥΡΙΖΑ στο προσφυγικό. Οι κατηγορίες ότι ο ΣΥΡΙΖΑ... προσείλκυε τους πρόσφυγες με την ανεκτική πολιτική του (ενώ αυτός είχε πλήρως υποταχτεί στις πολιτικές της Ευρώπης-φρούριο και της Ελλάδας-κρατητήριο, υλοποιώντας τη συμφωνία Ευρώπης-Τουρκίας) ενέπνευσαν το σύνολο του πολιτικού προσωπικού της ΝΔ, στο κέντρο και την περιφέρεια και ιδιαίτερα στα νησιά (Λέσβο, Χίο, Σάμο). Εκτός από την άμεση χρησιμότητά τους στην εκλογική στρατηγική, αυτές οι κατηγορίες είχαν και μια έμμεση -και σημαντικότερη- χρησιμότητα, ιδεολογική και κοινωνική/ταξική. Οι ανάξιες «αξίες» τους και η δράση τους λειτούργησε σαν το ιδεολογικό τσιμέντο της ρεβανσιστικής στρατηγικής της ΝΔ, που στοχοποιεί συνολικότερα τα δημοκρατικά δικαιώματα, τις κοινωνικές κατακτήσεις των εργαζόμενων τάξεων και την Αριστερά.
- Υπό τη συστημική και τάχα κεντρώα ομπρέλα της ΝΔ στεγάστηκε και νομιμοποιήθηκε η δράση της ακροδεξιάς και των φασιστών. Η «ενότητα στη δράση» της δεξιάς «πολυκατοικίας» εκφράστηκε σε όλη την Ελλάδα μέσα από

αυτοσχέδιες «συλλογικότητες» με πατριωτικούς -συνήθως- τίτλους: στη Βόρεια Ελλάδα ήταν οι «Πτολεμαίοι Μακεδόνες» κ.ά., στη Λέσβο η «Πατριωτική κίνηση» κ.λπ. κ.λπ. – αν δεν είναι η «αποτροπή» του πρόσφυγα «πατριωτικό καθήκον», τότε τι είναι;.. Αυτές οι ομάδες λειτουργούσαν/ούν σαν κέντρα συντονισμού και οργάνωσης αντι-προσφυγικών δράσεων – ιδιαίτερα στα νησιά. Στη Λέσβο, στην ομάδα κρούσης της «Πατριωτικής Κίνησης» φιγουράρουν γνωστοί ακροδεξιοί και χρυσαυγήτες. Δρα σαν περιφερόμενος θίασος τραμπούκων, σαν τάγμα εφόδου που οργανώνει αντιπροσφυγικούς ακτιβισμούς (όπως πρόσφατα ο πετροβολισμός πλοίου κάποιας ΜΚΟ με ανθρωπιστική βοήθεια!!!) μέχρι παρεμβάσεις σε δημοτικά και περιφερειακά συμβούλια (όπου προπηλακίζονται με τον πιο χυδαίο τρόπο οι ομιλητές/τριες της Αριστεράς και του ΣΥΡΙΖΑ, υπό την ενθαρρυντική ανοχή των δημοτικών αρχόντων). Οι ρόλοι στη δεξιά «πολυκατοικία» έχουν μοιραστεί: η ΝΔ παρέχει την πολιτική κάλυψη και νομιμοποίηση και η άκρα δεξιά τον κορμό των ταγμάτων εφόδου. Το «κάτι παραπάνω», ο ακροδεξιός τραμπουκισμός, καλύπτεται από την προπαγάνδα περί «λαϊκής αγανάκτησης» που εκφράζεται... αυθορμήτως – με πρωταγωνιστές, κατά... τύχη ασφαλώς, την ίδια ομάδα σεσημασμένων ακροδεξιών.

- Εκτός όμως από την κεντρική πολιτική, υπάρχει και η περιφερειακή. Στο κλίμα που έχει δημιουργηθεί, δεν χρειάζεται ιδιαίτερη ευφυΐα για να καταλάβει και ο λιγότερο ευφυής υποψήφιος δημοτικός σύμβουλος ότι δεν έχει καμία τύχη εκλογής αν δεν πρωταγωνιστήσει σε κραυγές και ζήλο κατά των προσφύγων. Έτσι, κάθε τοπικός πολιτευτής που σέβεται τον εαυτό του και παίρνει στα σοβαρά το «πατριωτικό» καθήκον να... εκλεγεί οφείλει να «τζογάρει» με ζήλο πάνω σε αυτό το γενικό κλίμα. Μάλιστα, όσο λιγότερες τύχες εκλογής έχει, τόσο μεγαλύτερο αντιπροσφυγικό ζήλο πρέπει να δείξει. Ύστερα υπάρχει και το εκλογικό «ειδικό κοινό», από το οποίο κάποιοι τρώνε ψωμί: το κοινό των παραθρησκευτικών οργανώσεων (η Λέσβος έχει πολύ τέτοιο κοινό) και το

κοινό της άκρας δεξιάς.

Ο ρατσισμός, όπως και ο εθνικισμός, δεν είναι περίεργες «ιώσεις» που προσβάλλουν ανεξήγητα τις κοινωνίες. **Ο ρατσισμός, όπως και η λιτότητα κι ο εθνικισμός, είναι πρώτα απ' όλα κρατική στρατηγική.** Χωρίς τη στρατηγική της Ευρώπης-φρούριο και χωρίς τη ρατσιστική συμφωνία Ε.Ε.-Τουρκίας (που εγκλωβίζει/φυλακίζει τους πρόσφυγες στα νησιά), όλα θα ήταν διαφορετικά. Είναι κοινή και αδιάσειστη εμπειρία το πόσο δραστικά άλλαξε η συγκυρία στο προσφυγικό, πόσο άλλαξαν οι «αυθόρμητες αντιδράσεις της κοινωνίας» κ.λπ. κ.λπ., πόσο ενθαρρύνθηκαν οι ρατσιστές και οι ακροδεξιοί να βγουν από το καβούκι τους ύστερα από τη γενναία πολιτική χορηγία της συμφωνίας ΕΕ-Τουρκίας και την υποταγή του ΣΥΡΙΖΑ στην πολιτική της Ευρώπης-φρούριο και της Ελλάδας-κρατητήριο. Ακριβώς σε αυτά τα τετελεσμένα που δημιουργεί η κρατική στρατηγική έρχονται να κερδοσκοπήσουν πολιτικά η «λαϊκή»/άκρα δεξιά, οι εξ επαγγέλματος «πατριώτες», όσοι αναπαράγονται και τρέφονται από την εκλογική δεξαμενή της ακροδεξιάς, στο τέλος οι φασίστες. **Στα νησιά του ανατολικού Αιγαίου, ιδιαίτερα το πελατειακό σύστημα στην αυτοδιοίκηση, βρήκε το νέο του «κοσκινάκι» στην προσφυγοφοβία ή και τον αντιπροσφυγικό ρατσισμό.** Οι ιθαγενικοί λαοί της Λατινικής Αμερικής, που υπήρξαν τα θύματα της μεγαλύτερης γενοκτονίας στην ιστορία της ανθρωπότητας, έλεγαν ότι «πρώτα ήρθαν οι ιεραπόστολοι με τη Βίβλο, και πίσω τους ακολούθησαν οι ορδές των κονκισταδόρες» – που τους αφάνισαν. Με το ρατσισμό συμβαίνει κάτι ανάλογο: πρώτα έρχονται οι ρατσιστικές κρατικές πολιτικές και ύστερα οι στρατιές των πολιτικών κερδοσκόπων, που δεν αρκούνται στο θεσμικό ρατσισμό και πάνε πολύ μακρύτερα – όσο απαιτούν οι ανάγκες εκλογής τους και συντήρησης/αναπαραγωγής των πελατειακών τους συστημάτων.

Στο πλαίσιο αυτό, ο πολιτευτής της «λαϊκής»/άκρας δεξιάς χρησιμοποιεί τη ρατσιστικό «μεγάφωνο» για να αναβαθμίσει την καριέρα του, ο Βελόπουλος φτιάχνει ολόκληρο κόμμα και μπαίνει στη Βουλή, ο φασίστας (χρυσουγήτης ή «ανένταχτος») κολυμπάει σαν το ψάρι σε γνώριμα νερά και νιώθει πρωταγωνιστής. Και όλοι

μαζί χτίζουν καριέρες ή εξυπηρετούν τους αλλότριους στόχους τους, που μόνο πατριωτικά ή χριστιανικά κίνητρα δεν έχουν – ανεξαρτήτως του τι θα μπορούσαν να σημαίνουν αυτές οι έννοιες.

0 «παραπλανημένος λαός»

Βεβαίως, στο μέτωπο της προσφυγοφοβίας περιλαμβάνονται και πολλοί που δεν ανήκουν στις κατηγορίες του μεσοαστού και του μικροαστού επαγγελματία, αλλά κατατάσσονται στην κατηγορία του «παραπλανημένου λαού». Μπορεί να είναι αγρότες, κτηνοτρόφοι ή και μισθωτοί. Χορεύουν στους ρυθμούς που παίζει η «ορχήστρα» υπό την ταξική μπαγκέτα του μεσοαστού, υπό την πολιτική διεύθυνση τη ελίτ της πολιτικής κερδοσκοπίας και με σολίστ από την ελίτ των μικροαστών επαγγελματιών. Αυτές οι «καλές ψυχές» είναι παραπλανημένες; Υπό μία ορισμένη έννοια, ναι. Υπό την έννοια ότι ακολουθούν και εντάσσονται στο κυρίαρχο ρεύμα πιστεύοντας ότι η προσφυγοφοβία ή και ο αντι-προσφυγικός ρατσισμός εξυπηρετούν τα δικά τους συμφέροντα και μη αντιλαμβανόμενοι ότι αποτελούν χρήσιμο «στρατό» και στήριγμα αλλότριων συμφερόντων. **Όμως αυτού του είδους η «παραπλάνηση» είναι αφενός δευτερεύουσα πλευρά και αφετέρου ιδεολογικό φαινόμενο κι όχι απλή πλάνη.** Η πρωτεύουσα πλευρά στη στάση τους είναι η υποταγή στην ηγεμονία ακροδεξιών και ρατσιστικών ιδεών. Είναι όχι μόνο θύματα αλλά και συμμετοχοί και συχνά (πρωτ)αγωνιστές της αλλαγής «καθεστώτος ηγεμονίας» που έφερε η καθολική επικράτηση τη στρατηγικής της ακραίας λιτότητας σαν απάντηση στην κρίση του 2008, η ήττα της Αριστεράς και η άνοδος της νέας δεξιάς. **Η ηγεμονία δεν είναι απλώς παραπλάνηση· είναι η εσωτερίκευση και «ιδεολογικοποίηση» της αίσθησης του συσχετισμού δύναμης· είναι η ιδεολογική έκφραση υλικών όρων και ταξικού συσχετισμού δύναμης.** Δεν είναι λοιπόν κάτι απλό, παροδικό, επιδερμικό, προϊόν γνήσιου πλην παραπλανημένου αυθορμητισμού. Ποιο μέλος του «παραπλανημένου λαού» δεν γνωρίζει τα δεινά των προσφύγων; Ποιος/α δεν αντιλαμβάνεται και άρα μπορεί να αθωωθεί από τις συνέπειες των επιλογών τους; Ήταν απλώς «παραπλανημένοι» -και άρα ανεύθυνοι-

όσοι/ες συμμετείχαν/στήριζαν τις «λαϊκές εκδηλώσεις» του δικτάτορα Μεταξά; Όσοι/ες ψήφισαν τον Χίτλερ; Όσοι σήμερα με τη συναίνεση, ανοχή ή, ακόμη χειρότερα, συμμετοχή τους δίνουν χώρο, αυτοπεποίθηση και νομιμοποίηση στην ακροδεξιά και τους φασίστες και δεν τους προβληματίζει ούτε αποτρέπει σε αυτό ότι είναι «συναγωνιστές» με αυτούς; Και ποιος/α απαλλάσσεται των ευθυνών του όταν η μόνη λογική τελική συνέπεια μιας τέτοιας συμπαράταξης με ακροδεξιά και φασίστες είναι ο πολιτικός αυταρχισμός (ή και η χούντα) και ο πόλεμος;

Οι κινητοποιήσεις ενάντια στη δημιουργία κλειστού κέντρου και οι ρωγμές στη δεξιά «πολυκατοικία»

Στο διάστημα διακυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ, η δεξιά «πολυκατοικία» έχτισε την πολιτική της δυναμική πάνω σε τρεις πυλώνες: ανάπτυξη/μακεδονικό/προσφυγικό. Όπως σε όλα αυτά, έτσι και στο προσφυγικό, το αντι-ΣΥΡΙΖΑ μέτωπο από τη μια εξασφάλιζε την ενότητα στόχων -αλλά και «στη δράση»- της δεξιάς πολυκατοικίας. Από την άλλη, ήταν μέθοδος διεύρυνσης της πολιτικής και ιδεολογικής ηγεμονίας ενάντια στην Αριστερά και τις ιδέες της, αλλά και τις κοινωνικές και δημοκρατικές κατακτήσεις των εργαζόμενων τάξεων. Όσον αφορά το προσφυγικό, όμως, καθώς ύστερα από τις εκλογές έλειψε το αντι-ΣΥΡΙΖΑ ενοποιητικό στοιχείο, άρχισαν να εμφανίζονται οι πρώτες ρωγμές στη δεξιά πολυκατοικία. Η αφορμή ήταν η εξαγγελία από την κυβέρνηση του Κυριάκου Μητσοτάκη του διαμοιρασμού αριθμού προσφύγων σε δομές στην ενδοχώρα σε συνδυασμό με τη δημιουργία κλειστών κέντρων/φυλακών στα νησιά του ανατολικού Αιγαίου. Στις προσπάθειες για χωροθέτηση δομών στην ενδοχώρα, ακόμη και όταν επρόκειτο για κρανίου τόπους «στο πουθενά», οι αντιδράσεις του «λαού της δεξιάς» ήταν δυναμικές – με το γνωστό καταμερισμό έργου: η «λαϊκή δεξιά», η άκρα δεξιά και οι φασίστες στις ομάδες κρούσης, οι τοπικοί δεξιοί πολιτευτές και αυτοδιοικητικοί παράγοντες στην πολιτική κάλυψη. Στα νησιά του ανατολικού Αιγαίου το τοπικό μέτωπο της προσφυγοφοβίας κινητοποιήθηκε σε πανστρατιά. Δήμοι, εμπορικοί σύλλογοι, επιμελητήρια, εκλεγμένοι ή μη πολιτευτές της τοπικής

αυτοδιοίκησης κ.λπ. κ.λπ. Η δημιουργία νέων δομών, ακόμη και αν επρόκειτο για φυλακές, ακόμη και αν επρόκειτο αυτές οι φυλακές να αντικαταστήσουν τα υπάρχοντα ΚΥΤ (πρακτικά μάλλον αδύνατο), θεωρήθηκε casus belli! Κάποιοι ακροδεξιοί αστέρες και δημαγωγοί που θεώρησαν «ιδεολογική κατάκτηση» τη δημιουργία φυλακής για τους πρόσφυγες (επιτέλους! αυτό που τους άξιζε εξ αρχής...) έγιναν κι αυτοί στόχος της αγανάκτησης του «προδομένου λαού της δεξιάς». **Ο «λαός της δεξιάς» άλλα είχε καταλάβει και εκλάβει σαν υποσχέσεις, και θεωρεί ότι σωστά κατάλαβε και απλώς τώρα «προδίδεται»: ότι με κάποιον τρόπο, δηλαδή με όλα τα μέσα, θα... εξαφανίσουμε τους πρόσφυγες.** Ο πολιτευτής της αυτοδιοίκησης, δεσμευμένος με... όρκο ιερό πάνω σε αυτόν το στόχο, ξεσπάθωσε. Καθώς η επικράτεια της ιερής του δέσμευσης είναι η εκλογική του πελατεία και ο δήμος όπου εκλέγεται ή προσπαθεί να εκλεγεί, μετέφρασε το κοινό πρόταγμα με κάπως ιδιοτελή τρόπο: μακριά από μας κι ας είναι οπουδήποτε αλλού. Από τον νεοεκλεγμένο δεξιό δήμαρχο Μυτιλήνης, που έχει αναβαθμισμένες δεσμεύσεις απέναντι στην κεντρική εξουσία και το «κόμμα» (δηλαδή τη ΝΔ) αυτό μεταφράστηκε στο «όχι νέο κέντρο στα όρια του δήμου Μυτιλήνης». Ο νεοεκλεγμένος δήμαρχος του δήμου Δυτικής Λέσβου... έπιασε το υπονοούμενο. Δεσμευμένος με τον δικό του ιερό όρκο απέναντι στους δικούς του ψηφοφόρους διοργάνωσε μεγάλη κινητοποίηση. Λίγες μόλις μέρες πριν, είχε διαπράξει ο ίδιος το ατόπημα της έλλειψης αλληλεγγύης προς τη Συκαμιά,** όταν στήριξε κινητοποίηση και πήρε απόφαση στο δημοτικό συμβούλιο να κλείσει η δομή της Συκαμιάς (δομή ολιγόωρης συγκέντρωσης/παραμονής των προσφύγων μέχρι να τους παραλάβουν τα μεταφορικά μέσα για να τους μεταφέρουν στη Μόρια). **Πλήρης παραλογισμός: οι πρόσφυγες δεν πρέπει να συγκεντρώνονται για να μεταφερθούν στη Μόρια, αλλά ούτε και να κυκλοφορούν έξω! Θα πρέπει είτε να τους πνίγουμε στη θάλασσα είτε να αναληφθούν στους ουρανούς.** Επειδή, εντελώς λογικά, οι εκπρόσωποι της Συκαμιάς και του διπλανού χωριού Λεπέτυμνος δεν πιστεύουν σε θαύματα περί ανάληψης στους ουρανούς, διαφώνησαν με θέρμη (διότι απλούστατα το πρακτικό αποτέλεσμα του κλεισίματος της δομής θα ήταν αναπόφευκτα να διασκορπίζονται... αδέσποτοι οι πρόσφυγες στη Συκαμιά και τον

Λεπέτυμνο), αλλά αυτό ήταν προφανώς μόνο δικό τους πρόβλημα... Ο τοπικός βουλευτής της ΝΔ, ηγήτωρ και πολιτικός ινστρουχτορας μέχρι και τις εκλογές του μετώπου της προσφυγοφοβίας, είναι εξαφανισμένος γιατί αυτός λογοδοτεί πολύ περισσότερο στο κόμμα απ' ό,τι οι πολιτευτές της αυτοδιοίκησης – και η απουσία του από τους «νέους αγώνες» έχει κάνει αλγεινή εντύπωση στο «λαό της δεξιάς».*.*.* Ο νεοκλεγμένος περιφερειάρχης όμως, υπερκομματικός αντάρτης της «λαϊκής δεξιάς», δεν έχει τέτοιες δεσμεύσεις απέναντι στο «κόμμα». Έτσι, κάλυψε υπό τις αποφάσεις και την ομπρέλα της Περιφέρειας τις κινητοποιήσεις ενάντια στο νέο κέντρο στη Λέσβο και τη Χίο. Ενώ όμως στη Χίο το μέτωπο ήταν αρραγές (καθότι πολύ πιο προχωρημένη στην προσφυγοφοβία και το ρατσισμό σε σχέση με τη Λέσβο), στη Λέσβο ράγισε: ο ιατρικός και ο εμπορικός σύλλογος δεν συμμετείχαν, το δε κέντρο της κινητοποίησης δεν ήταν η Μυτιλήνη αλλά η Καλλονή. Αν πρόκειται να παραμείνει αδιατάρακτος ο μηχανισμός της εκμετάλλευσης των προσφύγων, τότε η συναίνεση στις κινητοποιήσεις είναι αυτονόητη, αν όμως πρόκειται η Μόρια να «μαραζώσει» μαζί με τη χρηματοδοτική της δύναμη, τότε η «πατριωτική πανστρατιά» δεν είναι καθόλου εμπνευστική...

Κατά τα άλλα, μόλις διαρρέει μια νέα πληροφορία για την τοποθεσία κατασκευής του κλειστού κέντρου, τα γύρω χωριά κινητοποιούνται πάραυτα και δυναμικά. Το (υποτιθέμενο;) σχέδιο ακυρώνεται, νέες διαρροές για νέα τοποθεσία βλέπουν το φως της δημοσιότητας, νέες κινητοποιήσεις – και πάει λέγοντας.

Ωστόσο, η κυβέρνηση επαναλαμβάνει τη δέσμευσή της για τη δημιουργία κλειστών κέντρων. Έχει όμως παραιτηθεί από την άλλη της απόφαση για μεταφορά αριθμού προσφύγων σε δομές στην ενδοχώρα. Τι πρόκειται να συμβεί; Θα το εξετάσουμε στο τέλος του κειμένου.

Τα αιτήματα για «έλεγχο στις ΜΚΟ»/«έλεγχο των συνόρων»

Οι άρχοντες της αυτοδιοίκησης στη Λέσβο, παρότι συχνά δηλώνουν ότι δεν είναι δική τους δουλειά να προτείνουν πού θα πάνε ή τι θα γίνει με τους πρόσφυγες, ενέταξαν στις τελευταίες

ανακοινώσεις τους δύο πολιτικούς στόχους που είναι ευθείες υποδείξεις προς την κυβέρνηση για την πολιτική που οφείλει - κατά «λαϊκή απαίτηση»- να ασκήσει στο προσφυγικό. Σε αμφότερους κεντρική είναι η λέξη «έλεγχος»: «έλεγχος των συνόρων» – «έλεγχος των ΜΚΟ». Ας εξετάσουμε τι θα μπορούσαν να σημαίνουν.

Σε αυστηρότερο «έλεγχο των συνόρων» δεσμεύτηκε βεβαίως και η κυβέρνηση στις πρόσφατες ανακοινώσεις της. Ωστόσο, οι αυτοδιοικητικοί άρχοντες της Λέσβου προφανώς θεωρούν ότι δεν έχει τιμήσει την υπόσχεσή της αυτή. Είναι πάντως προφανές σε τι θα έπρεπε να αποσκοπεί ο προτεινόμενος «έλεγχος των συνόρων»: να έχει «μαζικά» αποτελέσματα στην ανάσχεση του προσφυγικού ρεύματος. Όμως με ποια μέσα και μεθόδους μπορεί να επιτευχθεί αυτό; Στην ξηρά γνωρίζουμε τι σημαίνει: να φτιάξεις φράκτες ή «άτυπα» σώματα/κυνηγούς προσφυγικών κεφαλών στα σύνορα. Στη θάλασσα όμως; Δεν θέλει επιστημονική φαντασία: Σημαίνει να καταδιώκεις τις βάρκες και να κάνεις τους απαραίτητους ελιγμούς ώστε να γυρίσουν από κει που ήρθαν. Πρόσφατα, το λιμενικό απολογήθηκε ισχυριζόμενο ότι έκανε χρήση απλώς «προειδοποιητικών» πυρών κατά βάρκας που μετέφερε πρόσφυγες, αλλά **αν ο στόχος είναι η απώθηση στα τουρκικά χωρικά ύδατα τα προειδοποιητικά πυρά δεν αρκούν: θα χρειαστούν είτε πραγματικά πυρά «κατά στόχου» είτε «ελιγμοί ναυμαχίας»!** Είναι λοιπόν το ελληνικό κράτος έτοιμο να πνίξει τους πρόσφυγες στη θάλασσα; Για να μη μιλήσουμε για ανθρωπισμό (που οι «χριστιανοί και πατριώτες» αυτής της συνομοταξίας έχουν γραμμένο στα παλαιότερα των υποδημάτων τους), ας θυμίσουμε απλώς ότι οι προβλέψεις των διεθνών συνθηκών είναι στην προκείμενη περίπτωση εντελώς διαφορετικές: Το άρθρο 33 της σύμβασης της Γενεύης για το καθεστώς των προσφύγων προβλέπει μεταξύ άλλων ότι «καμία συμβαλλόμενη χώρα δεν θα απελαύνει ή θα επαναπροωθεί, κατά οποιονδήποτε τρόπο, πρόσφυγες στα σύνορα εδαφών όπου η ζωή ή η ελευθερία αυτών απειλούνται για λόγους φυλής, θρησκείας, εθνικότητας, κοινωνικής τάξεως ή πολιτικών πεποιθήσεων». Το άρθρο αυτό κατοχυρώνει την αρχή της μη επαναπροώθησης, η οποία συνιστά την πεμπουσία της προστασίας

των προσφύγων. Η Εκτελεστική Επιτροπή της Ύπατης Αρμοστείας για τους Πρόσφυγες προσθέτει τη δική της ετυμηγορία: «μέτρα αναχαίτισης δεν πρέπει να έχουν ως συνέπεια **τη μη πρόσβαση σε διεθνή προστασία** ή την επιστροφή τους, άμεσα **ή έμμεσα**, σε σύνορα εδαφών όπου υπάρχει κίνδυνος δίωξης». Η επιτομή της εθνικής υποκρισίας είναι να καταγγέλλεις την Τουρκία, που φιλοξενεί 3,5 εκατομμύρια πρόσφυγες, για αυταρχισμό και μη σεβασμό του διεθνούς δικαίου αλλά να διεκδικείς για τον εαυτό σου το δικαίωμα της απώθησης ακόμη και με εξ αντικειμένου δολοφονικά μέσα στην Τουρκία. Έχει λοιπόν και η Τουρκία το δικαίωμα να πράξει αναλόγως και να επαναπροωθήσει τα 3,5 εκατομμύρια προσφύγων στη Συρία χρησιμοποιώντας ανάλογα μέσα;;; Και αν οι Έλληνες προσφυγοαποτροπείς κραυγάζουν στη διαπάσών για το πρόβλημα της φιλοξενίας 90.000 προσφύγων σε μια χώρα 11 εκατομμυρίων σε τι τόνους θα έπρεπε να κραυγάζει η Τουρκία με τα 3,5 εκατομμύρια πρόσφυγες σε 60 εκατομμύρια πληθυσμό; (ποσοστά επί του πληθυσμού, αντίστοιχα, 0,83% έναντι 4,3%) Προφανώς, και πολύ απλά, οι αμύντορες του ελληνοχριστιανικού πολιτισμού δεν έχουν πρόβλημα να γίνει η χώρα τους παγκόσμιο σύμβολο του αγριανθρωπισμού.

Ας πάμε τώρα στον άλλο στόχο, του «ελέγχου των ΜΚΟ». **Γιατί και, κυρίως, ως προς τι πρέπει να ελεγχθούν οι ΜΚΟ; Και για ποιο σκοπό; Ο σκοπός είναι -ξανά- μάλλον προφανής: η «ανάσχεση» του προσφυγικού ρεύματος. Προφανώς οι ΜΚΟ θεωρούνται ανασταλτικός παράγοντας σε αυτή την ανασχεση;** Γιατί; Όταν έρχεται η ώρα να ειπωθούν παραδείγματα, τα πράγματα ξεκαθαρίζουν: Γιατί περιμένουν για να συνδράμουν τους πρόσφυγες όταν φτάνουν στις παραλίες της Λέσβου ή για να τους συνδράμουν με σωστικά μέσα αν ναυαγήσουν στη θάλασσα. Αν δεν είναι αυτό τρανή απόδειξη ότι ο Σόρος έχει σκοπό να διαλύσει τις εθνικές παραδόσεις στον χυλό της παγκοσμιοποίησης, τότε τι είναι;.. Η κατηγορία προς τις ΜΚΟ είναι τούτη: με τη δράση τους κάνουν τη ζωή των προσφύγων λίγο πιο εύκολη (τέτοια... κατηγορία ποια συνείδηση μπορεί να την αντέξει;..) και επιπλέον μπλέκονται στα πόδια του Λιμενικού και των αρχών λειτουργώντας σαν παρατηρητήριο δικαιωμάτων, δυσχεραίνοντας

έτσι το έργο τους και μη επιτρέποντάς τους να κάνουν «αποτελεσματικά τη δουλειά τους» – της «ανάσχεσης».

Οι κατηγορίες προς τις ΜΚΟ πάνε παραπέρα: ότι επικοινωνούν με τους πρόσφυγες για να τους κατευθύνουν σε συγκεκριμένες ακτές της Λέσβου. Λες και οι διακινητές δεν γνωρίζουν οι ίδιοι -και χρειάζονται τη συνδρομή των ΜΚΟ- τις διαδρομές και ποιο είναι το κοντινότερο σημείο στις απέναντι ακτές σε μια απόσταση 6 ναυτικών μιλίων. Ακόμη όμως και αν είναι έτσι, ποιο είναι το πρόβλημα; Ότι δεν διασπείρονται οι πρόσφυγες σε όλες τις ακτές της Λέσβου αλλά κατευθύνονται/«καθοδηγούνται» κυρίως προς τη Συκαμιά; Αυτό μόνο την ευκολότερη συγκέντρωση και μεταφορά τους στη Μόρια διευκολύνει. Όποιου του λείπει η διασπορά των προσφύγων σε όλες τις ακτές της Λέσβου, ας σηκώσει το χέρι του...

Αφού, σύμφωνα με αυτή την αγριανθρωπική λογική, κάθε χώρα έχει το «δικαίωμα» να χρησιμοποιήσει και «κάπως» (ή πολύ) βρόμικα μέσα για την ανασχεση του προσφυγικού ρεύματος, θα πρέπει και η Ελλάδα να κάνει ανεμπόδιστα χρήση αυτού του «δικαιώματος», οπότε οι ΜΚΟ πρέπει να παραμεριστούν γιατί αποτελούν εμπόδιο! Αυτή είναι η ουσία του αιτήματος για «έλεγχο στις ΜΚΟ»! Για τον ίδιο λόγο ο Σαλβίνι στοχοποιεί τις ΜΚΟ που διασώζουν πρόσφυγες στη θάλασσα της Αδριατικής. Για τον ίδιο λόγο οι ακροδεξιοί και οι φασίστες απανταχού την Ευρώπη και τον κόσμο στοχοποιούν ειδικά τις ΜΚΟ που ενεργοποιούνται στο προφυγικό.

Οι ΜΚΟ όμως δεν εμπλέκονται στο προσφυγικό μόνο με ενέργειες συνδρομής στους πρόσφυγες στις ακτές ή τη θάλασσα, αλλά αποτελούν απαραίτητο γρανάτζι στο συνολικό μηχανισμό φιλοξενίας των προσφύγων (στη λειτουργία του ΚΥΤ της Μόριας, στη λειτουργία δομών φιλοξενίας). Τι σημαίνει λοιπόν, ως προς αυτή την πτυχή του ζητήματος, το αίτημα για «έλεγχο των ΜΚΟ»; Να αντικατασταθούν σε αυτούς τους ρόλους τους από υπαλλήλους και υπηρεσίες του Δημοσίου; Εδώ εντοπίζεται άλλη μία μεγάλη υποκρισία όσων βάλλουν κατά των ΜΚΟ: Η βασιλεία των ΜΚΟ τα τελευταία πολλά χρόνια οφείλεται σε κεντρικά κατευθυνόμενες

πολιτικές που εδράζονται στη νεοφιλελεύθερη λογική του «λιγότερου κράτους», του κράτους που αποσύρεται από τομείς και υπηρεσίες που πριν ήταν αυτονόητο ότι υποχρεούνταν να καλύπτει/παρέχει. Το κενό καλύφθηκε -όσο καλύφθηκε- α) από τις ΜΚΟ, β) από συνεταιριστικές μορφές ιδιωτικής πρωτοβουλίας ή γ) από αλληλέγγυες συλλογικότητες. Το νεοφιλελεύθερο σύμπαν αποθέωσε το (α) και το (β), ονομάζοντάς τα «τρίτο» ή «κοινωνικό» τομέα της οικονομίας, θέτοντας νομοθετικά πλαίσια εργασιακής «ευελιξίας» και εξαίρεσης από τα κεκτημένα εργασιακά δικαιώματα, ενώ δίωξε και απώθησε το (γ) ως ανταγωνιστικό με τους νόμους της αγοράς. **Οι ψεκασμένοι που πιστεύουν στην «παγκόσμια συνωμοσία» νομίζουν στα σοβαρά πως οι ΜΚΟ φτιάχτηκαν ειδικά από τον Σόρος και αφορούν αποκλειστικά τους πρόσφυγες, ενώ είναι ένα «φυτό» που φύτεψε στη νεοφιλελεύθερη χωματερή, αποτελώντας συστατικό του «τοπίου» της.** Αν έπρεπε να τεθεί ένα αίτημα σε σχέση με τις ΜΚΟ, αυτό θα ήταν η ανάκτηση από το Δημόσιο των τομέων και υπηρεσιών από όπου αποσύρθηκε. Αυτό όμως θα σήμαινε αύξηση των δημόσιων δαπανών, αύξηση προσλήψεων στο δημόσιο τομέα κ.λπ. – ό,τι ακριβώς απαγορεύει ο νεοφιλελεύθερος καπιταλισμός. Αλλά οι «αγωνιστές» της «ανάσχεσης» των προσφύγων δεν εννοούν βέβαια αυτό. Το πολύ-πολύ να εννοούν οι υπάλληλοι των ΜΚΟ να αντικατασταθούν από περισσότερους αστυνομικούς στη Μόρια ή δεσμοφύλακες στο κλειστό κέντρο-φυλακή.

Τέλος, οι ΜΚΟ καταγγέλλονται για συμμετοχή στην κατασπατάληση πόρων για το προσφυγικό. Μα ποιων πόρων; Των χρηματοδοτήσεων του... Σόρος; Αν πρόκειται για τέτοιους πόρους, ποιος στεναχωριέται; **Σίγουρα πάντως δεν πρόκειται για πόρους του κρατικού προϋπολογισμού. Από τον κρατικό προϋπολογισμό χρηματοδοτούνται ΜΚΟ με οποιοδήποτε άλλο αντικείμενο πλην του προσφυγικού – μέσω των «αναπτυξιακών» χρηματοδοτήσεων.** Οι ΜΚΟ αντλούν χρηματοδότηση από ένα εκτεταμένο δίκτυο δωρεών από ιδιώτες (μικρής, μεσαίας και μεγάλης ή πολύ μεγάλης/διεθνούς εμβέλειας) αλλά και από διεθνείς καπιταλιστικούς οργανισμούς (όπως ο ΟΗΕ ή η ΕΕ). Από το ελληνικό Δημόσιο, εμπλεκόμενες ΜΚΟ στο σύστημα φιλοξενίας των προσφύγων χρηματοδοτούνται

αποκλειστικά από ευρωπαϊκούς πόρους που διαχειρίζεται το ελληνικό Δημόσιο. **Αν «γίνεται πάρτι» με αυτούς τους πόρους (και βεβαιότατα γίνεται), ο οικοδεσπότης και διοργανωτής του πάρτι είναι το ελληνικό Δημόσιο και το πολιτικό προσωπικό των κυβερνήσεων που διαχειρίζεται αυτή τη χρηματοδότηση. Και πολλές από τις κραυγές για το «πάρτι με τις ΜΚΟ» αποσκοπούν σε τούτο: να πάρουν πιο γενναίο μερίδιο αυτών των χρηματοδοτήσεων άλλοι συμμετέχοντες στο πάρτι...**

Σε κάθε περίπτωση, κανείς δεν ενδιαφέρεται για το δεύτερο πραγματικό πρόβλημα με τις ΜΚΟ. Ότι σπαταλούν πόρους που τίθενται στη δικαιοδοσία τους για παχυλούς μισθούς σε golden boys και girls την ώρα που η πλειονότητα των εργαζομένων τους αμείβεται και εργάζεται με όρους καπιταλιστικής αγοράς. **Πόσοι πρόσεξαν ή έμαθαν ότι στη Λέσβο έχει συγκροτηθεί και ενεργοποιηθεί σωματείο εργαζομένων στις ΜΚΟ;** Αν πρέπει -και σίγουρα πρέπει- να κάνουμε κριτική στις ΜΚΟ, ιδού ένας ακόμη καλός λόγος: να υπερασπιστούμε τα δικαιώματα των εργαζομένων σε αυτές – που ο κάθε ψεκασμένος, ακροδεξιός ή μη, θεωρεί πράκτορες απευθείας στρατολογημένους από τον Σόρος...

Όσο για τον Σόρος, φαίνεται ότι μόνος αυτός από τη διεθνή ελίτ του κεφαλαίου είναι «κάθαρο», μόνο και μόνο επειδή χρηματοδοτεί ΜΚΟ που ασχολούνται με το προσφυγικό – όλοι οι άλλοι (πετρελαιάδες, εφοπλιστές και λοιποί... φιλόανθρωποι και υπερασπιστές... του δικαίου και των ανθρώπινων ιδεωδών) είναι καθωσπρέπει/εντιμότατοι επιχειρηματίες και άνθρωποι...

Ποιος είναι ο κοινός παρονομαστής α) των άθλιων συνθηκών διαβίωσης των προσφύγων, β) των κραυγών για «έλεγχο» στα θαλάσσια σύνορα, γ) των κραυγών για «έλεγχο» στις ΜΚΟ; Ξεκάθαρα αυτός: να γίνει με όλους τους δυνατούς τρόπους αβίωτος ο βίος των προσφύγων, να αυξηθεί κατακόρυφα το ανθρώπινο κόστος (σε οδύνες αλλά και σε ζωές) ώστε να πάρουν το «μήνυμα» και να σταματήσουν να έρχονται! Είναι η πολιτική που εξαγγέλλει η κυβέρνηση της ΝΔ και που ακροδεξιοί, φασίστες και πολιτικοί κερδοσκόποι της Λέσβου «απαιτούν» να εφαρμοστεί με «συνέπεια» και «χωρίς αναισθητικό». Είναι η κλιμάκωση του

θεσμικού ρατσισμού σε πιο επιθετική εκδοχή, που απελευθερώνει τον ακροδεξιό όχλο να ζητάει εφαρμογή του με όρους «άγριας Δύσης». Θα πρέπει όμως να είναι καθαρό ότι ο κατήφορος αυτής της στρατηγικής «αποτροπής» δεν έχει πάτο. Θα πρέπει οι Έλληνες ρατσιστές να αναβιώσουν εδώ όλους τους λόγους για τους οποίους οι πρόσφυγες φεύγουν από τις πατρίδες τους: να γίνουν ανοιχτά δολοφόνοι και βασανιστές. Ακόμη και τότε όμως, όσοι/ες πρόκειται να φύγουν από τις χώρες τους ως πρόσφυγες, θα συνεχίσουν να φεύγουν. Δεν θα τους σταματήσουν οι... ειδήσεις ότι στη Λέσβο τους περιμένουν πυρά Λιμενικού, φυλακές και τρομεροί ρατσιστές «με το μαχαίρι στα δόντια». Απλώς στους Έλληνες ρατσιστές, και στην Ελλάδα, θα μείνει το «παράσημο» της χώρας των αγριανθρώπων.

Οι προοπτικές

Οι κινητοποιήσεις ενάντια στη δημιουργία κλειστού κέντρου καλά κρατούν. Οι προτάσεις/διαρροές για τη χωροθέτησή του «καίγονται» η μία μετά την άλλη, ενώ στο μεταξύ έχει «καεί» και «παγώσει» το σχέδιο μεταφοράς στην ενδοχώρα. Τι πρόκειται να συμβεί; Είναι φανερό ότι η κυβέρνηση θα μπορούσε να αναλάβει το κόστος να δυσανεστήσει κάποιο χωριό και το «λαό της δεξιάς» σε μια περιοχή της Λέσβου, της Χίου ή της Σάμου, παρά το «λαό της δεξιάς» σε όλη τη χώρα. Εξάλλου, έχει να του προσφέρει το αντιστάθμισμα της «σκληρής» πολιτικής: «Φυλακή δεν θέλαμε; φυλακή φτιάχνουμε. Αποτροπή στη θάλασσα δε θέλαμε; θα κάνουμε την προσπάθειά μας και σ' αυτό – μέχρι του σημείου που δεν θα εκθέτουμε την ΕΕ και αναγκαστεί να μας τραβήξει το αυτί. Περιορισμό του ρόλου των ΜΚΟ δεν θέλαμε; θα υποκαταστήσουμε το ρόλο τους με αστυνομικούς και δεσμοφύλακες. Σιγά-σιγά θα κλείσουμε και τη Μόρια και θα μείνει μόνο η φυλακή». Η πιθανότερη εξέλιξη λοιπόν είναι αυτή. Δεν αποκλείονται όμως και δύο άλλες: Η πρώτη: να ναυαγήσει εντελώς το σχέδιο για κλειστή δομή -για να μη δυσανεστηθεί κανείς- και να μείνει μόνο η Μόρια. Η δεύτερη: αφού ο «λαός» δεν θέλει πουθενά νέο (αλλά ούτε και παλιό) κέντρο στο νησί ως είναι και φυλακή, να υιοθετηθεί η πρόταση... Μπογδάνου, Καραμπελιά και

λοιπών αρχιρατσιστών, που προτείνουν τη συγκέντρωση όλων των προσφύγων σε ακατοίκητα ξερονήσια-Σπιναλόγκες για πρόσφυγες.

Ενόψει αυτών, οι ρωγμές στη δεξιά πολυκατοικία είναι καλοδεχούμενες, αρκεί να αξιοποιηθούν για να αποτραπούν τέτοιες προοπτικές. Για να συμβεί αυτό, πρέπει το κίνημα αλληλεγγύης και η Αριστερά να συνηθίσουν να «επιχειρούν» σε συνθήκες που δεν έχουν μεν την ηγεμονία, εξακολουθούν όμως να εκπροσωπούν μια μαζική, αλλά βουβή και ανενεργή μειοψηφία αλληλέγγυων, αριστερών και δημοκρατικών ανθρώπων.

Μόλις λίγα χρόνια πριν, ένα ρωμαλέο αντιρατσιστικό/αντιφασιστικό κίνημα έκλεισε τα γραφεία της Χ.Α. ενώ οι εκδηλώσεις αλληλεγγύης στους πρόσφυγες ήταν μαζικές. Ύστερα από το 2016 όμως, με τη συμφωνία ΕΕ-Τουρκίας, το κλίμα αντιστράφηκε ραγδαία. Σήμερα η κατάσταση είναι δύσκολη, όχι όμως τόσο δύσκολη ώστε να είναι «αυτονόητο» το «πάγωμα» του αντιρατσιστικού κινήματος και της Αριστεράς. Οι βασικές αιτίες που δημιουργούν αυτό το «πάγωμα» είναι τρεις:

- Πρώτη, η αποθάρρυνση, παθητικοποίηση και αποστράτευση που απλώθηκαν σαν βαριά σκιά πάνω στην Αριστερά και τα κινήματα αντίστασης ύστερα από την προδοσία της ηγεσίας του ΣΥΡΙΖΑ, την ήττα της Αριστεράς το 2015 και την υποταγή του ΣΥΡΙΖΑ στον θεσμικό ρατσισμό με την υλοποίηση -με «υπογραφή Αριστεράς»- της πολιτικής της Ευρώπης-«φρούριο» και της Ελλάδας-κρατητήριο στο πλαίσιο της συμφωνίας ΕΕ-Τουρκίας.
- Δεύτερη, η στάση του ΚΚΕ. Κεντρική του θέση, ότι οι πρόσφυγες δεν θέλουν να μείνουν στην Ελλάδα αλλά να πάνε στην κεντρική Ευρώπη, άρα εμείς πρέπει να τους διευκολύνουμε να φύγουν. Στο πλαίσιο αυτό, το ΚΚΕ συμπαρατάσσεται σε «ενιαίο μέτωπο» με όλο το ρατσιστικό συρφετό σε Λέσβο, Χίο, Σάμο σε συμμαχίες φορέων (οι ρατσιστές εισφέρουν δήμους, Επιμελητήρια, συλλόγους επαγγελματικών ενώσεων, συλλόγους γονέων κ.λπ. και το ΚΚΕ... Εργατικά κέντρα) και κινητοποιήσεις που

αντιπολιτεύονται τις κυβερνητικές πολιτικές από πιο ρατσιστικές θέσεις. Το ΚΚΕ που δεν έμαθε να διακρίνει το αστικό κόμμα από το σοσιαλδημοκρατικό ρεφορμισμό, που κατηγορεί σύμπασα τη λοιπή Αριστερά σαν «οπορτουνιστές», που δεν συμμαχεί με οτιδήποτε θυμίζει Αριστερά αλλά έχει τιμή του και καμάρι του την Κανέλλη με τις τόσες καλές γνωριμίες στη δεξιά, δεν έχει πρόβλημα να συμπήσει «ενιαίο μέτωπο» με τους ρατσιστές πάνω στον κοινό στόχο «να φύγουν». Δεν έχει σημασία που σε αυτό το «ενιαίο μέτωπο» ηγεμονεύει η ρατσιστική ερμηνεία του «να φύγουν», που μεταφράζεται στο «να τους διώξουμε τώρα», δεν έχει σημασία που δεδομένης της συμφωνίας ΕΕ-Τουρκίας ο μόνος ρεαλιστικός τρόπος να φύγουν είναι να φύγουν «από κει που ήρθαν», το ΚΚΕ έχει καθαρή τη συνείδησή του επειδή βάζει το δικό του «αστερίσκο»: τη δική του ερμηνεία στο «να φύγουν», την καταγγελία του ιμπεριαλισμού, του πολέμου και της ακραίας φτώχειας στον Τρίτο Κόσμο, την καταγγελία της ΕΕ και της ρατσιστικής της πολιτικής. Τόσα αντιιμπεριαλιστικά άλλοθι για μια καθαρή σύμπλευση με το ρατσιστικό μέτωπο. Πραγματικά θλιβερό...

- Τρίτη, ότι η Αριστερά έχει ξεσυνηθίσει -σε βαθμό να μη γνωρίζει πλέον πώς- να παρεμβαίνει σε συνθήκες που δεν έχει αυτή την ηγεμονία αλλά το ρατσιστικό μέτωπο. Είναι βέβαια ηγεμονία λειψή και γι' αυτό συμπληρώνεται απαραίτητα από τον κατασταλτικό βραχίονα – είναι όμως μια τέτοια ηγεμονία, που συνδυάζεται με μαζικό εκφοβισμό. Αυτή η συνθήκη προκαλεί μεγάλη αμηχανία και «πάγωμα» στο κίνημα αλληλεγγύης και στην αλληλέγγυα-διεθνιστική Αριστερά.

Πρέπει να συζητηθεί, για να αντιμετωπιστεί άμεσα, αυτή η τριπλή αρνητική συνθήκη και οι συνέπειές της. Υπάρχει πολύς κόσμος που δυσανασχετεί με το ρατσιστικό οχέτο και τον εκφοβισμό, ο οποίος μπορεί να στηρίξει σημαντικές πρωτοβουλίες. Χρειάζονται όμως σχέδιο, συγκέντρωση δυνάμεων (το δικό μας ενιαίο μέτωπο στη δράση), πρωτοβουλίες.

Παραπομπές :

*ΣΟΧ: Συμβασιούχοι Ορισμένου Χρόνου – εν προκειμένω συμβασιούχοι του δήμου Μυτιλήνης.

ΚΟΧ: Κοινωνική Ορισμένου Χρόνου: προγράμματα του ΟΑΕΔ. Οι εργαζόμενοι/ες σε αυτά έχουν

******Η Συκαμιά ανήκει στο νέο δήμο Δυτικής Λέσβου. Ο Λεπέτυμνος είναι χωρίο διπλανό στη Συκαμιά. Στη Συκαμιά βγαίνει η μεγάλη πλειονότητα των προσφύγων που έρχονται από τα τουρκικά παράλια. Για να διευκολύνεται η συγκέντρωση και μεταφορά τους στη Μόρια, φτιάχτηκε δομή προσωρινής/ολιγόωρης συγκέντρωσης και παραμονής τους. Πριν από αυτό, οι πρόσφυγες διαχέονταν στα διπλανά χωριά και το «έκοβαν ποδαράτο» ψάχνοντας για τις επίσημες αρχές. Η πρόσφατη απόφαση του δήμου Δυτικής Λέσβου να καταργηθεί η δομή αν υλοποιούνταν θα σήμαινε ότι οι πρόσφυγες θα διαχέονταν ξανά στα γύρω χωριά. Στο όνομα του «να εξαφανιστούν» θα γίνονταν πολύ πιο εμφανείς. Έτσι, οι εκπρόσωποι της Συκαμιάς και του Λεπέτυμνου στο δημοτικό συμβούλιο διαμαρτυρήθηκαν -επί ματαίω- γι' αυτή την απόφαση, που μόνο ένδειξη «αλληλεγγύης» προς τη Συκαμιά και τον Λεπέτυμνο δεν ήταν.

*******Τελικά, ο Χ. Αθανασίου έσπασε τη σιωπή του ενώ αυτό το άρθρο ολοκληρωνόταν. Προφανώς επανεκτίμησε το συσχετισμό δύναμης και τις νέες ισορροπίες μέσα στη ΝΔ και στο νησί ύστερα από τις πρόσφατες κινητοποιήσεις ενάντια στη δημιουργία κλειστού κέντρου. Το γόητρό του όμως έχει τρωθεί σημαντικά εξαιτίας της σιωπής και απουσίας του το τελευταίο δίμηνο...

Δυναμική η διαδήλωση ενάντια στην πρόταση της εισαγγελέως στη δίκη της Χρυσής Αυγής και την καταστολή

του Κώστα Μασκαλίδη

Με συμμετοχή εκατοντάδων αγωνιστών πραγματοποιήθηκε το Σάββατο 21/12 διαδήλωση ενάντια στην προκλητική πρόταση της εισαγγελέως στη δίκη της Χρυσής Αυγής που επιχειρεί να ξεπλύνει τη φασιστική οργάνωση της Χρυσής Αυγής, καθώς και στην εντεινόμενη κρατική καταστολή και τρομοκρατία (με τελευταία κορύφωση τα γεγονότα σε βάρος της οικογένειας Ινδαρέ).

Για τα δύο αυτά γεγονότα – διόλου άσχετα μεταξύ τους, αφού εντάσσονται στο πλαίσιο της γενικής επίθεσης του συστήματος ενάντια σε εργαζόμενους και δημοκρατικά δικαιώματα – έγινε μια προσπάθεια άμεσης απάντησης, μετά από κάλεσμα που απευθύνθηκε από τη σύσκεψη οργανώσεων και συλλογικοτήτων της Πέμπτης 19/12.

Στη διαδήλωση – που έγινε στο κέντρο μιας πόλης σε γιορτινή διάθεση – η μαχητικότητά των συμμετεχόντων και τα συνθήματα κατά της αστυνομικής βίας και αυθαιρεσίας και το αίτημα για καταδίκη των δολοφόνων της Χ.Α., κατέγραψαν τη διάθεση για περαιτέρω ανάπτυξη των αντιστάσεων στον αυταρχισμό και στο δόγμα «Νόμος και Τάξη» της κυβέρνησης της Ν.Δ., αλλά και την ενδυνάμωση των αντιφασιστικών δράσεων για να τσακιστεί η ναζιστική οργάνωση.

Η ανάπτυξη των αντιστάσεων για το επόμενο διάστημα απαιτεί και προϋποθέτει την ενωμένη δράση όλων των αγωνιστικών δυνάμεων στη συγκρότηση μιας μετωπικής απάντησης στις επιθέσεις της κυβέρνησης. Τα διαφορετικά καλέσματα και οι διαφορετικές πορείες, που παρατηρήθηκαν και σε αυτή τη διαδήλωση, σίγουρα δεν συμβάλουν στη συσπείρωση αγωνιστών και στην ανάπτυξη ενός ικανού κινήματος ανατροπής και οι ηγεσίες των οργανώσεων θα πρέπει να ξαναδοούν τα προτάγματά τους, υπό το πρίσμα της νέας κατάστασης που διαμορφώνεται.

Η κυβέρνηση της Τρίπολης, ο στρατηγός Χαφτάρ, τα ελληνικά «κυριαρχικά δικαιώματα» και ο Π. Λαφαζάνης

του Αλέξη Λιοσάτου

Ενώ μαίνεται η όξυνση του ελληνοτουρκικού ανταγωνισμού και τα σύννεφα πολέμου πυκνώνουν στο Αιγαίο για τα συμφέροντα των Ελλήνων και Τούρκων Βαρδινογιάννηδων, τα αστικά ΜΜΕ της Ελλάδας «βάλανε στο παιχνίδι» και τη Λιβύη εκμεταλλευόμενοι την άγνοια του κόσμου για το εκεί καθεστώς. Σύμφωνα με την καθεστωτική αντίληψη ο σατανάς Ερντογάν συμφώνησε «παράνομα» με την «κυβέρνηση της Τρίπολης», την οποία λίγο-πολύ δεν θεωρούν λιβυκή κυβέρνηση, προωθώντας παράλληλα ως «καλή» και νόμιμη την «κυβέρνηση του Χαφτάρ» στην Ανατολική Λιβύη που καταδικάζει τη συμφωνία Ερντογάν-Τρίπολης.

π.χ.

<https://www.nooz.gr/world/1564249/toyrkia-libyi-aoz-i-boyli-ap-erripse-ws-paranomi-ti-symfwnia-me-ton-tagip-erntogan-video->

Ο Χαφτάρ είναι πραξικοπηματίας, «αποστάτης» από την κυβέρνηση και τον στρατό εθνικής ενότητας της Λιβύης (πώς θα το λέγανε εδώ τα αγαπημένα μας ΜΜΕ; εθνική προδοσία;) και με επιβεβαιωμένες και διαχρονικές σχέσεις με τη CIA. Η δε «κυβέρνηση της Τρίπολης» μέχρι πρότινος θεωρούνταν η επίσημα αναγνωρισμένη κυβέρνηση από τον ΟΗΕ.

<https://rproject.gr/article/o-emfylios-sti-livyi-o-stratigos-haftar-kai-ta-ellinotoyrkika>

Για το ελληνικό κράτος δεν περιμέναμε τίποτα περισσότερο από τη στήριξη χουντικών, ακροδεξιών και πραξικοπηματιών, αφού στο όνομα των ΑΟΖ και των «εθνικών» πετρελαιάδων διατηρεί άψογες σχέσεις και έκλεισε συμφωνίες με τους χασάπηδες του Ισραήλ και τη χούντα της Αιγύπτου (διεργασίες στις οποίες πρωταγωνίστησε η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ)- η δε σημερινή κυβέρνηση έχει χουντικούς στις γραμμές της, δρομολογεί την αθώωση των παρακρατικών μαχαιροβγαλιτών της ΧΑ και έχει δώσει σινιάλο στην αστυνομία να τρομοκρατήσει ανελέητα τους Αναρχικούς, την Αριστερά, τη ριζοσπαστική νεολαία αλλά και οποιονδήποτε θεωρηθεί ύποπτος από τα αμολυμένα ορκ των ΜΑΤ και της αστυνομίας την ώρα που «επιχειρούν» (περίπτωση Ινδαρέ).

Κανονικά θα έπρεπε να μας κάνει εντύπωση η στήριξη αριστερών δυνάμεων, όπως της Iskra, στις δυνάμεις του Χαφτάρ. Ιδιαίτερα τη στιγμή που η σελίδα δείχνει με κάθε ευκαιρία τον αντι-αμερικανικό αντι-ιμπεριαλισμό της. Με κάθε; Όχι ακριβώς. Κάθε φορά που διακυβεύονται συμφέροντα της ελληνικής αστικής τάξης απέναντι στην Τουρκία, η Iskra παίρνει ξεκάθαρα θέση υπέρ των ελληνικών «κυριαρχικών δικαιωμάτων», στο όνομα κάποιου «υγιούς πατριωτισμού». Αυτό κάνει και σήμερα, στηρίζοντας τον «αμερικανοκίνητο» (όπως θα έλεγε σε άλλες περιπτώσεις η Iskra) πραξικοπηματία, επειδή παρουσιάζεται ως αντίπαλος της αστικής τάξης (και σύμμαχος των Ελλήνων Βαρδινογιάννηδων).

<https://iskra.gr/%CF%83%CF%85%CE%BD%CE%BF%CE%BC%CE%B9%CE%BB%CE%AF%CE%B1-%CF%80%CE%B1%CE%BD-%CE%BB%CE%B1%CF%86%CE%B1%CE%B6%CE%AC%CE%BD%CE%B7-%CE%BC%CE%B5-%CF%84%CE%BF%CE%BD-%CE%B1%CF%81%CF%87%CE%B7%CE%B3%CF%8C-%CF%84/?fbclid=IwAR0k1FxfX28jlgjenzyTplJgx9CsR736cmsPjjf0kDI08Ed8jZyFbklbg98>

Λίγες εβδομάδες πριν, παραβρεθήκαμε σε κοινή εκδήλωση αριστερών οργανώσεων, με πρόταγμα την «ενότητα της Αριστεράς» και τοποθετηθήκαμε λέγοντας πως η όποια ενότητα θα

σφυρηλατηθεί στα κοινά συμπεράσματα και απολογισμούς, στην κοινή δράση και τα κοινά μέτωπα της περιόδου. Πάνω σε μια βάση πολιτικής ουράς στον ελληνικό εθνικισμό και υποϊμπεριαλισμό ούτε ενότητα της Αριστεράς ούτε καν αντιπολεμικό κίνημα δεν πρόκειται να υπάρξει.

ΜΕΤΑ: Η κρατική καταστολή και η ποινικοποίηση της συλλογικής διαμαρτυρίας δε θα περάσουν

Το **δόγμα «νόμος και τάξη»** επιχειρεί να επιβάλλει και στους **εργατικούς και κοινωνικούς αγώνες** η **κυβέρνηση της ΝΔ** και μάλιστα, σύμφωνα και με τα όσα είπε ο Πρωθυπουργός στο Υπουργικό Συμβούλιο (23/12/2019), θέλει να **«μπολιαστεί» η κοινωνία με νοοτροπία κατά των διαδηλώσεων.**

Η κυβέρνηση νομίζει ότι τώρα είναι η ευκαιρία να προχωρήσει **και στον περιορισμό της συλλογικής διαμαρτυρίας και των διαδηλώσεων**, μετά τα εμπόδια που έστησε στο δικαίωμα στην **απεργία** και την αποδυνάμωση του θεσμού των **συλλογικών διαπραγματεύσεων** και των **ΣΣΕ**, τα οποία πέρασε με τον αναπτυξιακό νόμο.

Δεν είναι τυχαίο ότι, σε κάθε απεργιακή κινητοποίηση και συγκέντρωση, βγαίνουν σε **συγχορδίαο Πρωθυπουργός**, τα **κυβερνητικά στελέχη** και τα **φίλια ΜΜΕ** και **συκοφαντούν** τους απεργούς, ότι δηλαδή αυτοί ευθύνονται για την ταλαιπωρία των πολιτών. Θέλουν να **ενοχοποιήσουν** στην συνείδηση του λαού και της νεολαίας τη **διαμαρτυρία** και την **αγωνιστική διεκδίκηση** και να δείξουν ότι αυτά δεν αποτελούν εργαλεία στον αγώνα για μια

καλύτερη ζωή σε μια πιο δίκαιη κοινωνία, αλλά παράγοντες επιβάρυνσής της.

Η ζωή των εργαζομένων, των συνταξιούχων, του λαού και της νεολαίας γίνεται «μαύρη» από τον βραχνά της ανεργίας, της εργασιακής ανασφάλειας και της ξενιτιάς. Δυσκολεύεται από την ελαστική και την εκ περιτροπής εργασία, από τη φορομπηχτική και φοροεισπρακτική πολιτική και από τους μισθούς και τις συντάξεις που δε φτάνουν ούτε για τα απαραίτητα, ενώ επιβαρύνεται από την ταλαιπωρία στις στάσεις αναμονής στα αστικά ΜΜΜ, για να πάνε και να γυρίσουν στη δουλειά τους. Η αναδουλειά στα μαγαζιά οφείλεται στις πολιτικές χρόνιας λιτότητας και περικοπής μισθών, συντάξεων και κοινωνικών παροχών και επιδομάτων.

Το **META** είναι κάθετα **απέναντι στον περιορισμό της συλλογικής δράσης**, της διαμαρτυρίας και των διαδηλώσεων και **καλεί** τους εργαζόμενους, τους συνταξιούχους και τη νεολαία **να αντιδράσουν αποφασιστικά σε κάθε προσπάθεια περιορισμού και ποινικοποίησής τους**.

Το «Κράτος του Νόμου και της Τάξης», η κρατική καταστολή και η αστυνομική αυθαιρεσία δεν θα περάσουν.

23-12-2019

Από το META

Πηγή: ergasianet.gr

Χριστουγεννιάτικο Κυριακάτικο Μεταναστών

Πάρτυ Σχολείου

Πάρτυ στο Κυριακάτικο Σχολείο Μεταναστών. Γιατί είναι υπέροχο να ζούμε να δουλεύουμε και να διασκεδάζουμε μαζί!

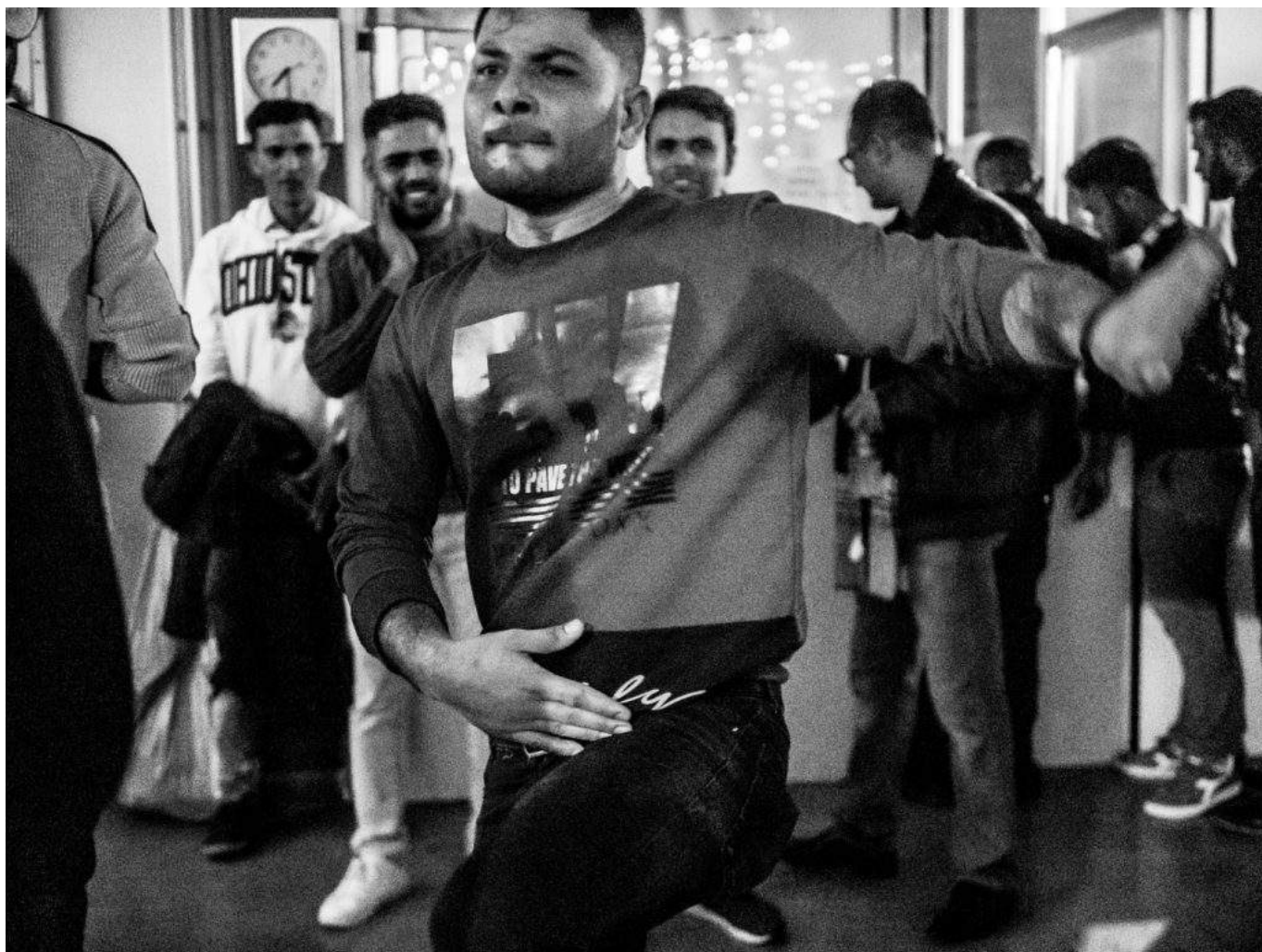

φωτο Άγγελος Καλοδούκας

Όλα όσα θέλετε να γνωρίζετε για τον “ξαφνικό θάνατο” της λιγνιτικής παραγωγής

Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας όπως πρόσφατα εξάγγειλε και πέρασε μέσα στον νέο αναθεωρημένο ΕΣΕΚ (Ενεργειακός Σχεδιασμός για την Ενέργεια και το Κλίμα) αποφάσισε, χωρίς να υπάρχουν συμβατικές υποχρεώσεις της Χώρας, να κλείσει ολόκληρη τη λιγνιτική παραγωγή μέχρι το 2028.

Εντελώς ξαφνικά και αναιτιολόγητα επισπεύδει αυτή τη διαδικασία και μέσα από τον «Στρατηγικό Σχεδιασμό» της ΔΕΗ, που ανακοινώθηκε πρόσφατα, αποφασίζει να σταματήσει τη λειτουργία ΑΗΣ και Ορυχείων μέχρι το 2023! Εκτός από τη μονάδα Πτολεμαΐδα 5 που βρίσκεται ακόμα στο στάδιο της κατασκευής.

Οι επιπτώσεις αυτής της απόφασης είναι τραγικές και πολύπλευρες:

1. Περνάει στο ιδιωτικό κεφάλαιο ακόμα ένα 25% της συνολικής εγκατεστημένης ισχύος που έδινε από 35% έως και 45% της συνολικής κατανάλωσης ηλεκτρικής ενέργειας αφού τα 4.000 MW λιγνιτικής παραγωγής αντικαθίστανται από 4.300 MW ιδιωτικών μονάδων με καύσιμο φυσικό αέριο. Έτσι οι ιδιώτες θα ελέγχουν πλέον το 65% της συνολικής ισχύος ελέγχοντας απόλυτα και τις τιμές της ηλεκτρικής ενέργειας.
2. Το μάρμαρο θα το πληρώσουν πρώτα απ όλα οι μισθωτοί και οι λαϊκοί καταναλωτές Η/Ε. Οι τιμές του ρεύματος θα εκτιναχθούν στα ύψη στη Χώρα μας, που ήδη είναι οι ακριβότερες από όλες τις Χώρες της ΕΕ, επειδή το ρεύμα θα παράγεται από εισαγόμενο φυσικό Αέριο και μάλιστα από Αμερικάνικο υγροποιημένο (LNG) που κοστίζει τριπλάσια από αυτό των αγωγών. Οι εργαζόμενοι, οι μικρομεσαίοι καταναλωτές και ο λαός της Χώρας μας θα πληρώσει και τα επιπλέον 42,5 δις ευρώ για τις «νέες επενδύσεις στην ενέργεια» που εξήγγειλε πριν λίγες μέρες ο Πρωθυπουργός. Αυτές είναι επενδύσεις που δεν ήταν απαραίτητες αλλά έρχονται να εξυπηρετήσουν τη «νέα φιλοσοφία» της Κυβέρνησης που βρίσκεται στα συμφέροντα του ντόπιου και ξένου κεφαλαίου.
3. Εξυπηρετεί καθαρά τα γεωπολιτικά συμφέροντα του Ευρωατλαντικού ιμπεριαλισμού. Εντείνει την ενεργειακή, την οικονομική άρα και την πολιτική εξάρτηση της Χώρας και συμβάλει περεταίρω στο ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας και των υποδομών.

4. Καταστρέφει εγχώριους ενεργειακούς πόρους όπως είναι ο λιγνίτης, η σημαντικότερη εγχώρια πηγή ενέργειας, που μόνο από τα ανοιχτά ορυχεία **ισοδυναμεί σήμερα με 300 εκατομμύρια βαρέλια πετρελαίου** ενώ υπάρχει το καύσιμο και ο εξοπλισμός αξίας δισεκατομμυρίων ευρώ για την εξόρυξη την καύση και την παραγωγή ρεύματος.
5. Βυθίζει στη φτώχεια στην ανεργία και σε «περιβαλλοντολογικό ολοκαύτωμα» ολόκληρες Περιοχές (Δυτική Μακεδονία- Μεγαλόπολη) με τη βίαια απολιγνιτοποίηση (ξαφνικό θάνατο) χωρίς κανένα σχέδιο οικονομικής και περιβαλλοντολογικής προστασίας αυτών των περιοχών.

φωτό: Αντώνης Κασίτας

6. Σε ότι αφορά την Περιοχή της Δυτικής Μακεδονίας, το σταμάτημα της λιγνιτικής δραστηριότητας σημαίνει, απώλεια τουλάχιστον 25.000 θέσεων εργασίας και την αφαίρεση οικονομικών πόρων 2,5 δις ευρώ ετησίως που προέρχονται από τη λειτουργία της ΔΕΗ στην Περιοχή.
7. Ταυτόχρονα το, χωρίς σχέδιο, σταμάτημα της εξορυκτικής διαδικασίας, αφήνει για όλες τις επόμενες γενιές τεράστιες αγιάτρευτες περιβαλλοντολογικές πληγές με σημαντικές επιπτώσεις στην υγεία των κατοίκων που θα προέλθουν από τα εγκαταλειμμένα, ανοιχτά λιγνιτωρυχεία. **Οι μόνιμες εκπομπές μονοξειδίου του άνθρακα λόγω αυταναφλέξεων θα κάνουν τη Δυτική Μακεδονία ένα τεράστιο «μαγκάλι».** Η ιπτάμενη τέφρα και τα αιωρούμενα σωματίδια που θα συνεχίσουν για πολλά χρόνια να εκπέμπονται από τις εκατοντάδες αποθέσεις. Οι διαρκείς κατολισθήσεις γύρω από τα ανοιχτά ορυχεία θα θάψουν πολλούς οικισμούς και τεράστιες εκτάσεις γόνιμης γης. Ο υδροφόρος ορίζοντας θα συνεχίσει να βρίσκεται σε μεγάλα βάθη κάνοντας απαγορευτική τη χρήση του για αγροτικές αρδεύσεις.

8. Ταυτόχρονα θέλουν να δημιουργήσουν και **μια Ε.Ο.Ζ (Ειδική Οικονομική Ζώνη)** στην Περιοχή με φοροελαφρύνσεις, μειωμένο ΦΠΑ, μείωση εργοδοτικών ασφαλιστικών εισφορών για την εργοδοσία, και «εργασιακά γκέτο,» μισθούς πείνας και κατάργηση ακόμα και των στοιχειωδών εργασιακών δικαιωμάτων των εργαζομένων.
9. Η πολύ διαφημιζόμενη από ΕΕ και Κυβέρνηση «Δίκαια μετάβαση στη μεταλιγνιτική εποχή» καθόλου δεν σημαίνει περιβαλλοντολογική αποκατάσταση, θέσεις εργασίας και εισόδημα για τους εργαζόμενους της Περιοχής. Αντίθετα σημαίνει «γιουρούσι» της Παγκόσμιας Τράπεζας και των πολυεθνικών, όπου συμμετέχει και το Ελληνικό Κεφάλαιο, με στόχο τα Εθνικά και Ευρωπαϊκά κονδύλια και τις τεράστιες εκτάσεις (200.000 στρέμματα) για εγκατάσταση φαραωνικών Φωτοβολταϊκών Σταθμών και άλλες δραστηριότητες άσχετες με τις ανάγκες της Περιοχής. Από δημοσιεύματα φαίνεται πως συμμετέχει η, απενοχοποιημένη πλέον, ΖΗΜΕΝΣ για την έρευνα τεχνολογιών αποθήκευσης Ενέργειας και η Γερμανική πολυεθνική RWE που θα μας «φέρει τεχνογνωσία και τεχνολογία» για κλείσιμο των Ορυχείων και των ΑΗΣ ενώ η ίδια θα συνεχίσει να λειτουργεί τουλάχιστον μέχρι το 2050 (το 2038 θα μειώσει) λιγνιτικούς σταθμούς ισχύος 13.000 MW σε Γερμανία, Ολλανδία, Τσεχία κλπ

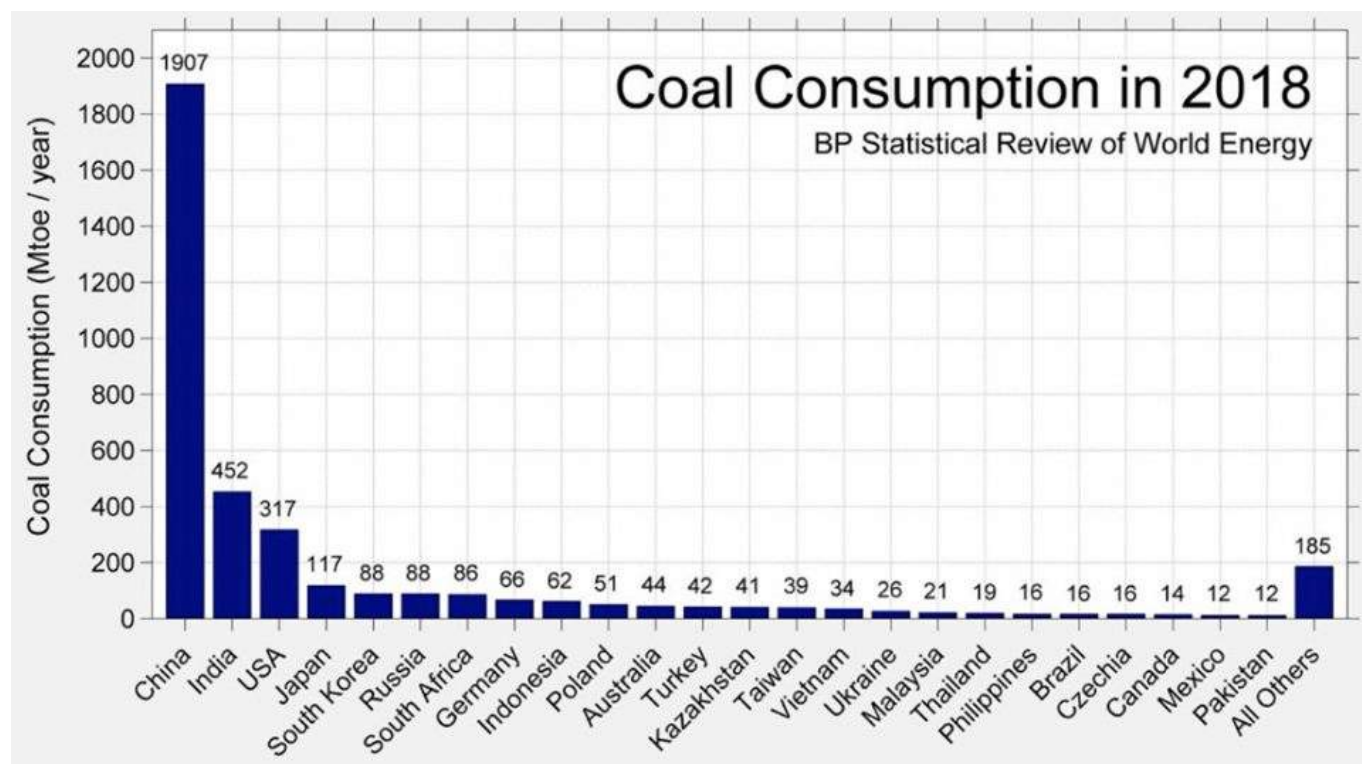
Το Ερώτημα που απασχολεί τους πολίτες είναι αν υπάρχουν τόσο σοβαροί λόγοι για να προχωρήσει ο Κυριάκος Μητσοτάκης και η Κυβέρνηση της ΝΔ σ αυτήν την εκτεταμένη καταστροφή στην Ηλεκτροπαραγωγή και στη Χώρα;

Υπάρχουν αλλά δεν είναι αυτοί που επικαλείται η Κυβέρνηση:

Μείωση εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα- επιβράδυνση της κλιματικής αλλαγής. Τα υπάρχοντα στοιχεία και ο ίδιος ο ΕΣΕΚ της κυβέρνησης καταρρίπτουν από μόνα τους αυτό το επιχείρημα:

Η Χώρα μας (συνολικά, όχι μόνο από ηλεκτροπαραγωγή) συμμετέχει στις εκπομπές διοξειδίου με 2% στις συνολικές εκπομπές των Χωρών της ΕΕ οι οποίες μαζί με τις χώρες που δεσμευτήκαν στη συμφωνία «Κιότο 2» για μειώσεις εκπομπών διοξειδίου (28 της ΕΕ + 10 εκτός ΕΕ) εκπέμπουν το 14% των παγκόσμιων εκπομπών. Οι υπόλοιποι, ΗΠΑ, Κίνα, Ινδία, Ρωσία, Καναδάς, Βραζιλία κλπ που εκπέμπουν **το 85% δεν δεσμεύονται για καμία μείωση!**

Όμως ο Ενεργειακός Σχεδιασμός της ΕΕ προβλέπει μειώσεις (και όχι κλείσιμο) λιγνιτικών και ανθρακικών μονάδων μέχρι το 2038 και οριστική(;) απανθρακοποίηση το 2050! Σήμερα στην ΕΕ των 28 η Πολωνία ηλεκτροδοτείται κατά 80% από άνθρακα, η Τσεχία κατά 60% η Γερμανία κατά 44%, η Βουλγαρία κατά 40% κλπ.

Συμπερασματικά κανέναν απολύτως ρόλο, στην κλιματική αλλαγή, δεν παίζει το σταμάτημα της λιγνιτικής παραγωγής της Χώρας μας η οποία συμμετέχει στην παγκόσμιες εκπομπές διοξειδίου με 0,1% και δεν πείθουν κανέναν οι προσφάτως αποκτηθείσες «οικολογικές ευαισθησίες» του Κυριάκου Μητσοτάκη και της Κυβέρνησης της ΝΔ, στυγνών εκπροσώπων του Κεφαλαίου που ευθύνεται αποκλειστικά για την περιβαλλοντολογική ρύπανση και καταστροφή του πλανήτη. Αυτό φαίνεται και από τις αποφάσεις τους για εκτεταμένη έρευνα

υδρογονανθράκων παρά τις αντιδράσεις των τοπικών κινημάτων

Ακριβή και ασύμφορη η λιγνιτική παραγωγή είναι το άλλο επιχείρημα που χρησιμοποιεί ο πρωθυπουργός και τα στελέχη της Κυβέρνησης για να δικαιολογήσουν την καταστροφική, για το λαό, πολιτική τους στην Ενέργεια. Αυτό είναι ένα ψέμα χοντροκομμένο επειδή όποιος ανατρέξει σε επίσημα δημοσιευμένα στοιχεία θα δει ότι παρότι η λιγνιτική παραγωγή ακρίβυνε μεν, λόγω των κερδοσκοπικών παιχνιδιών του παρασιτικού κεφαλαίου, παραμένει όμως η πιο φθηνή πηγή ενέργειας στη Χώρα εξαιρούμενης της υδροηλεκτρικής παραγωγής από μεγάλα Υ/Η που στον νέο ΕΣΕΚ δεν αυξάνεται καθόλου η εγκατεστημένα ισχύς τους. Το ίδιο ισχύει και για τη Γεωθερμία που είναι εγχώρια, σταθερή και χρήσιμη Ανανεώσιμη Πηγή Ενέργειας αλλά δεν αξιοποιείται. Αντίθετα πάνω από μια δεκαετία ο λιγνίτης και οι Έλληνες πολίτες χρηματοδοτούν τις μεταβλητές ΑΠΕ συστήματος (μΑΠΕσ) που είναι **αιολικά και φωτοβολταϊκά αλλά και το φυσικό Αέριο** που παράγουν πανάκριβη ενέργεια. ΟΤΣ, ΑΔΙ, ΜΑΜΚ, ΕΤΜΕΑΡ, ΝΟΜΕ Μηχανισμός Ευελιξίας κ.α είναι μερικές μόνο αλχημείες μέσω των οποίων χρηματοδοτήθηκε το Κεφάλαιο για να βγάζει υπέρογκα κέρδη χωρίς στην ουσία να παράγει σχεδόν τίποτα.

ΑΞΙΑ (m€) & ΜΕΣΟΣΤΑΘΜΙΚΗ ΤΙΜΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ (€/MWh) ΑΠΕ & ΣΗΘΥΑ για το έτος 2017

Μήνας	Αιολικά		Φ/Β		Φ/Β Στέγες		ΜΥΗΣ		Βιοαέριο-Βιομάζα		ΣΗΘΥΑ (1) & Κατανεμόμενες ΣΗΘΥΑ (2)			Σύνολο		
	εκατ.€	€/MWh	εκατ.€	€/MWh	εκατ.€	€/MWh	εκατ.€	€/MWh	εκατ.€	€/MWh	εκατ.€	€/MWh (1)	€/MWh (2)	εκατ.€	€/MWh	
Ιαν	46,0	92,2	42,4	295,5	12,6	386,8	4,0	86,8	3,0	127,1	2,7	124,5	-	4,3	110,6	128,8
Φεβ *	43,9	91,7	57,1	291,0	8,3	379,4	6,1	87,2	2,7	129,1	4,0	131,1	16,9	122,1	137,8	
Μαρ	43,0	91,3	86,9	291,6	10,7	381,5	11,0	90,4	3,0	129,7	5,3	133,9	32,9	159,9	153,0	
Απρ	28,1	91,2	103,9	291,6	10,6	375,7	5,5	87,3	2,9	127,8	4,0	133,9	23,6	155,1	177,6	
Μάι	41,2	91,5	102,8	291,9	17,2	384,1	4,8	87,4	3,0	128,3	3,4	141,2	17,9	172,4	168,5	
Ιουν *	20,8	91,9	108,3	293,2	17,8	387,9	3,4	87,5	2,6	138,4	2,3	139,5	12,6	155,2	198,3	
Ιουλ	48,6	93,0	114,9	292,1	19,9	390,4	2,7	88,0	3,4	129,3	2,5	137,2	12,7	192,0	172,1	
Αυγ	66,3	92,9	112,6	291,7	24,2	394,1	2,3	88,4	3,2	134,1	2,8	135,8	14,8	211,4	162,1	
Σεπ	31,0	91,3	95,0	292,4	24,6	395,0	1,6	88,5	3,2	134,7	2,6	135,3	12,3	158,1	183,4	
Οκτ *	40,7	92,7	89,8	294,8	20,2	394,8	1,7	87,9	3,3	134,2	3,0	135,0	9,9	158,7	169,1	
Νοε	35,2	91,6	52,9	293,8	21,2	434,2	2,8	87,5	3,2	136,8	2,4	141,6	5,4	117,7	152,9	
Δεκ	64,2	94,1	51,4	293,0	22,2	629,9	5,7	87,1	3,5	138,8	3,6	126,8	9,1	150,7	137,8	
Σύνολο Έτους	509,1	92,3	1.018,0	292,5	209,6	409,8	51,6	88,0	37,1	132,3	38,5	133,7	12,6	1.863,9	161,3	

* Μήνες εκκαθάρισης για τα Φ/Β Χαμηλής Τάσης.

τιμές ρεύματος από ΑΠΕ το 2017

Ποιοι είναι όμως οι πραγματικοί λόγοι της απόφασης για

«Ξαφνικό θάνατο» του λιγνίτη;

«Στις νέες πολιτικές και Γεωπολιτικές προτεραιότητες του Ευρωατλαντικού Ιμπεριαλισμού και τα συμφέροντα του Ελληνικού Κεφαλαίου βρίσκονται τα πραγματικά αίτια για το κλείσιμο των λιγνιτικών μονάδων»

Αλλάζει άρδην η μέχρι τώρα γραμμή ακόμα και της Κυβέρνησης της ΝΔ, στοχεύοντας στην ολοένα μεγαλύτερη, «ανώδυνη και εγγυημένη» κερδοφορία των πολυεθνικών ομίλων που δραστηριοποιούνται στην Ηλεκτρική Ενέργεια (Η/Ε) αλλά ταυτόχρονα ξαναμοιράζουν την «πίτα» της ελληνικής και Ευρωπαϊκής Η/Ε ανάμεσα στο Ευρωπαϊκό και Αμερικάνικο κεφάλαιο για να συνεχιστούν οι άχρηστες επενδύσεις σε (μ)ΑΠΕ(σ) αλλά και να μπει σε προτεραιότητα **το σχιστολιθικό Αμερικάνικο Υγροποιημένο Φυσικό Αέριο (LNG)**

—

Ποια γεγονότα το επιβεβαιώνουν αυτό;

1. Και μέσα από τον ΕΣΕΚ επιβεβαιώνεται η απόφαση για στήριξη του Ευρωπαϊκού κατασκευαστικού κεφαλαίου μέσα από τεράστιες εγκαταστάσεις στοχαστικών, μεταβλητών ΑΠΕ (Αιολικά- Φωτοβολταϊκά). Αυτό δεν έχει καμία σχέση με τις ανάγκες της Χώρας, δεν λύνει κανένα πρόβλημα αλλά λόγω μεταβλητότητας των μ.ΑΠΕ δημιουργεί νέες ανάγκες για πρόσθετες θερμικές μονάδες από Φ.Α
2. Υπήρξε νέα συμφωνία μεταξύ ΗΠΑ και ΕΕ για γενικευμένη χρήση στην ηλεκτροπαραγωγή του Αμερικάνικου σχιστολιθικού, Υγροποιημένου φυσικού αερίου (LNG) για μείωση της εξάρτησης από το Ρώσικο και Αζέρικο Φυσικό Αέριο που έρχεται μέσω των αγωγών.
3. Εκτός από τη Ρεβυθούσα, που είναι ένα νησί δεξαμενή, κατασκευάζουν έναν **«πλωτό σταθμό αποθήκευσης υγροποιημένου φυσικού Αερίου» (LNG) στο λιμάνι της Αλεξανδρούπολης το οποίο είναι πλέον μια νέα Αμερικάνικη**

Βάση. Η συμφωνία έγινε πριν δυο χρόνια επί κυβερνήσεως ΣΥΡΙΖΑ και υπογράφηκε πρόσφατα με την κυβέρνηση της ΝΔ στη νέα συμφωνία παραμονής των Βάσεων των ΗΠΑ και του ΝΑΤΟ. Επίσης το λιμάνι αυτό πριν λίγες μέρες βγήκε προς πώληση μέσω ΤΑΙΠΕΔ

4. Ταυτόχρονα για πώληση με προτεραιότητα βγήκε και το λιμάνι Καβάλας όπου διαμορφώθηκε μια υπόγεια δεξαμενή, στα εξαντλημένα πεδία εξόρυξης φυσικού αερίου. Υπόγεια Αποθήκη Φυσικού Αερίου (ΥΑΦΑ) της Ν. Καβάλας. Όλως τυχαίως και αυτή βγήκε για πώληση μέσω ΤΑΙΠΕΔ!
5. Αυτές τις μέρες έδωσε για διαβούλευση το πρόγραμμα ανάπτυξής του και ο ΔΕΣΦΑ όπου προβλέπει δημιουργία «εικονικών αγωγών» φυσικού Αερίου (Μεταφορά Υγροποιημένου αερίου με πλοία) προς Κρήτη, (όπου εξαγγέλλει τον πρώτο Σταθμό ηλεκτροπαραγωγής 400 MW με καύσιμο LNG). Το ίδιο προβλέπουν και για τα Δωδεκάνησα και το Βόρειο Αιγαίο.
6. Τεράστιες επενδύσεις γίνονται από το **Εφοπλιστικό Κεφάλαιο για τη κατασκευή πλοίων, δεξαμενών μεταφοράς υγροποιημένου φυσικού Αερίου.** Πρωταθλητές οι έλληνες εφοπλιστές οι οποίοι έχουν κάνει επενδύσεις αξίας 20 δις δολαρίων σ αυτόν τον τομέα!

Τι λέει επί της ουσίας ο νέος, αναθεωρημένος, ΕΣΕΚ της Κυβέρνησης;

«Για την επιβράδυνση της Κλιματικής Αλλαγής, διακόπτουμε βίαια και στα γρήγορα ολόκληρη τη λιγνιτική παραγωγή για να είμαστε πρώτοι σ' ολόκληρο τον πλανήτη στην «απανθρακοποίηση» της ηλεκτροπαραγωγής. Τριπλασιάζουμε τις εγκαταστάσεις Αιολικών και φωτοβολταϊκών (μΑΠΕ) προστατεύοντας τους επενδυτές με νέα νομοθετικά και διοικητικά μέτρα ώστε να μπορούν να εγκαταστήσουν όταν θέλουν και όπου θέλουν σε δημόσιες, ιδιωτικές, χορτολιβαδικές εκτάσεις ακόμα και σε περιοχές Natura. Όμως επειδή οι μεταβλητές ΑΠΕ εκτός από στοχαστικές είναι και ασταθείς, δεν αντικαταστούν πραγματική εγκατεστημένη

ισχύ άρα χρειάζονται μονάδες βάσης (θερμικές) για να τις στηρίζουν! Αυτές στην Ελλάδα δεν θα είναι πλέον με καύσιμο λιγνίτη αλλά αποκλειστικά με φυσικό Αέριο που πλέον θα λέγεται «μεταβατικό καύσιμο»! Κι επειδή το Φ.Α που μεταφέρεται μέσω αγωγών δεν επαρκεί, χρειάζεται και στην οικιακή, εμπορική, βιομηχανική κατανάλωση αλλά και για να μειωθεί η εξάρτηση από τη Ρωσία και το Αζερμπαϊτζάν οι μονάδες ηλεκτροπαραγωγής πλέον θα καίνε Αμερικάνικο LNG το οποίο μέσω της Χώρας μας θα διανέμεται σε πολλές χώρες της Νοτιοανατολικής Ευρώπης και της Ασίας.»

Πως φτάσαμε ως εδώ;

Για να καταλήξουμε σήμερα στην βίαια «απολιγνιτοποίηση» και στην απαξίωση- διάλυση της ΔΕΗ συνέβαλαν όλες οι Κυβερνήσεις (ΠΑΣΟΚ-ΝΔ- ΣΥΡΙΖΑ- Συγκυβερνήσεις) ακόμα από τη δεκαετία του 1990. Αυτό έγινε μέσα από (ντιρεκτίβες) οδηγίες της ΕΕ και προσαρμογές στην Ελληνική νομοθεσία πάντα στο πνεύμα του «Μάαστριχτ» και της «Λευκής Βίβλου» όπου σκανδαλωδώς πάντα προωθούνταν τα ιδιωτικά συμφέροντα έναντι των δημοσίων. Εκτός από τα κόμματα που προαναφέραμε τεράστιες ευθύνες έχει και το αστικοποιημένο- Κυβερνητικό- Εργοδοτικό Συνδικαλιστικό Κίνημα της ΔΕΗ όπου με μπροστάρη την εκάστοτε ηγεσία της ΓΕΝΟΠ/ΔΕΗ αντί να παλέψει για την προστασία των συμφερόντων των εργαζομένων και του λαού στήριξε διαχρονικά, πότε ανοιχτά και πότε συγκαλυμμένα, όλες τις επιλογές της ΕΕ, του Κεφαλαίου, της αστικής τάξης και των εκάστοτε κυβερνήσεων. Τεράστιες ευθύνες αναλογούν και στα στελέχη της τοπικής αυτοδιοίκησης των περιοχών που σήμερα καταστρέφονται γιατί ήταν ουραγοί και συμπαραστάτες των παραπάνω συμφερόντων.

ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΕΠΙΛΟΓΕΣ ΤΟΥΣ –ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΣΒΗΣΙΜΟ ΤΩΝ ΜΟΝΑΔΩΝ

Για όλα αυτά εμείς, το Περιφερειακό Σχήμα «ΑΡΙΣΤΕΡΗ ΣΥΜΠΟΡΕΥΣΗ για την ΑΝΑΤΡΟΠΗ στη Δυτική Μακεδονία», **χωρίς να κάνουμε καμία έκπτωση σε ζητήματα προστασίας του Περιβάλλοντος και της υγείας των κατοίκων** Απορρίπτουμε εξ ολοκλήρου το νέο ΕΣΕΚ.

Επιστρέφουμε πίσω ως απαράδεκτη τη θέση του πρωθυπουργού, της κυβέρνησης και της ΕΕ, διαφωνούμε με τις σχεδιαζόμενες Πολιτικές και προτείνουμε:

- Συνέχιση της λιγνιτικής δραστηριότητας των υφιστάμενων Ορυχείων και των εκπονημένων προγραμμάτων εξόρυξης για την επόμενη δεκαετία με αυστηρή τήρηση των Μελετών Περιβαλλοντολογικών Επιπτώσεων (ΜΠΕ), Διαφωνούμε και με τον προηγούμενο ΕΣΕΚ της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ που προβλέπει τη μείωση της λιγνιτικής παραγωγής στο 17%
- Να γίνουν όλες οι περιβαλλοντολογικές αναβαθμίσεις (αποθειώσεις κλπ). Να μπουν σε νέα βάση όλα τα Περιβαλλοντολογικά ζητήματα **χρησιμοποιώντας όλες τις βέλτιστες τεχνικές και τα νέα επιτεύγματα της επιστήμης και της τεχνολογίας.**
- Γενικότερα το σταδιακό κλείσιμο των μονάδων δεν πρέπει και δεν δεχόμαστε να αφήσει πίσω ανεπανόρθωτες πληγές από ανοιχτά ορυχεία. Με πρόγραμμα συμφωνημένο με τους τοπικούς φορείς και τη ΔΕΗ θα πρέπει να είναι κλειστά με τελευταία επίστρωση φυτικής γης και να επαναποδοθεί για αναδάσωση και χωράφια για νέους αγρότες, ακτήμονες μέσω συνεταιρισμών κλπ. Θα αγωνιστούμε με όλες τις μορφές οι εκτάσεις (200.000 στρέμματα) των πρώην ορυχείων να φύγουν από την ιδιοκτησία της ΔΕΗ και των Μετόχων και να επιστρέψουν στην κοινωνία που είναι ο νόμιμος ιδιοκτήτης τους.

Υδροβιότοπος σε εδάφη ανάπλασης -Πρώην λιγνιτωρυχεία

- Είμαστε κάθετα αντίθετοι με την αλλαγή των εργασιακών σχέσεων των εργαζομένων στη ΔΕΗ και θα αγωνιστούμε να μην ισχύσει στην πράξη ο νόμος. Ταυτόχρονα αγωνιζόμαστε για ισότητα, ισονομία, ισοπολιτεία για όλους τους εργαζόμενους στη ΔΕΗ και στην Ηλεκτρική Ενέργεια (Τακτικοί, έκτακτοι, εργολαβικοί κλπ). Ίσοι μισθοί για ίδια δουλειά. Ενιαίες και σταθερές εργασιακές-

ασφαλιστικές σχέσεις για όλους.

- Είμαστε ενάντια στην εγκατάσταση ανεμογεννητριών και φωτοβολταϊκών στα βουνά και στους κάμπους ολόκληρης της Δυτικής Μακεδονίας γιατί εκτός των άλλων η Περιοχή έδωσε τα μέγιστα στην ηλεκτροδότηση της Χώρας για 70 χρόνια και δεν συναινούμε στην καταστροφή και των τελευταίων εκτάσεων φυσικού «πλούτου» που μας είναι απαραίτητος για την ομαλή αποκατάσταση του Περιβάλλοντος και της υγείας των κατοίκων.
- Όλα τα κονδύλια που προβλέπονται ή θα διατεθούν μελλοντικά για την λεγόμενη «μεταλιγνιτική εποχή» να τα διαχειριστεί δημόσιος φορέας στον οποίο θα συμμετέχουν και οι εργαζόμενοι και η τοπική κοινωνία
- Το κλείσιμο του ΑΗΣ καρδιάς Ισχύος 1.224 MW που αντιστοιχεί στο $\frac{1}{4}$ της συνολικής λιγνιτικής παραγωγής και δημιουργεί περίπου 2.000 άμεσες χαμένες θέσεις εργασίας μπορεί να δώσει μια εικόνα του μέλλοντος στην Περιοχή. Οι θιασώτες των «εξισώσεων» και των «ισοδύναμων» μπορούν εδώ να αποδείξουν στην πράξη τι ακολουθεί τη «μεταλιγνιτική εποχή», τη «δίκαια μετάβαση» αλλά και την κοινωνική ευαισθησία της ΕΕ και της Κυβέρνησης...

Αγωνιζόμαστε για μια Εταιρεία Ηλεκτρισμού αποκλειστικά δημόσια, 100%, ενιαία και καθετοποιημένη με εργατική και κοινωνική συμμετοχή στη διεύθυνση και σε όλα τα κέντρα λήψης των αποφάσεων, προσανατολισμένη στα λαϊκά συμφέροντα και μόνο. **«Ρεύμα φθινό για όλο το λαό».** Επανεθνικοποίηση-Κρατικοποίηση ολόκληρου του Ηλεκτρενεργειακού τομέα. **Μια πραγματικά Δημόσια Εταιρεία που θα πρωτοστατήσει στη νέα εποχή της Ηλεκτρικής Ενέργειας χρησιμοποιώντας όλες τις σύγχρονες μορφές ενέργειας με σεβασμό στην αειφορία και την προστασία του Περιβάλλοντος.**

Όλα αυτά θα παλέψουμε για να υλοποιηθούν μέσα από ένα, αναγεννημένο αγωνιστικό, μαζικό κίνημα όπου θα συμμετέχουν όλοι οι εργαζόμενοι, συνταξιούχοι, άνεργοι, αυτοαπασχολούμενοι.

Μέτωπο Αγώνα Εργαζομένων, Κατοίκων και Λαϊκών καταναλωτών ρεύματος

Κοζάνη 21/12/2019

το Γραφείο Τύπου της ΑΡ.ΣΥ για την ανατροπή στη Δυτική Μακεδονία

Πηγή: <https://anatrophdmaked.blogspot.com>

Να τσακίσουμε το φασισμό, να αντισταθούμε στην καταστολή

Όχι στο ξέπλυμα της δολοφονικής Χρυσής Αυγής – Ο λαός στο δρόμο!

Να τσακίσουμε το φασισμό – Να αντισταθούμε στην κρατική καταστολή!

Προκαλεί το λαϊκό αίσθημα η πρόταση της εισαγγελέως Αδαμαντίας Οικονόμου στη δίκη της ΧΑ, που επιρρίπτει την ευθύνη για τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα αποκλειστικά στο Ρουπακιά ως αποτέλεσμα δήθεν «τυχαίας συνάντησης», και ξεπλένει το ναζιστικό μόρφωμα της ΧΑ για τη δολοφονία του Παύλου και τις φονικές επιθέσεις στους Αιγύπτιους ψαράδες και τους συνδικαλιστές του ΠΑΜΕ.

Η εισαγγελέας περιφρόνησε το σύνολο του αποδεικτικού υλικού που δείχνει ξεκάθαρα την άμεση εμπλοκή και συμμετοχή ολόκληρης της τοπικής οργάνωσης της ΧΑ στη δολοφονία του Παύλου Φύσσα και την προηγούμενη στοχοποίησή του από το ναζιστικό μόρφωμα, αλλά και την άμεση εμπλοκή των υψηλότερων κλιμακίων της ΧΑ σε όλες τις επιθέσεις με ανθρωποκτόνο δόλο. Είναι η ίδια εισαγγελέας που είχε προτείνει την καταδίκη του αθώου Τάσου

θεοφίλου με βάση τις διατάξεις περί τρομοκρατίας (187Α ΠΚ) επικαλούμενη σαθρά επιχειρήματα, πρόταση που τελικά δεν υιοθετήθηκε από το δικαστήριο.

Πρόκειται για μία ακόμη απόδειξη για τα αμιγώς πολιτικά κριτήρια που υποκινούν παράγοντες της δικαιοσύνης και που καθιστούν τον δικαστικό μηχανισμό μοχλό επιβολής αντιδραστικών εξελίξεων. Δεν είναι τυχαία μια τέτοια πρόταση, σε μια περίοδο που η κυβέρνηση της ΝΔ, συνεχίζοντας την επίθεση από εκεί που την άφησε ο ΣΥΡΙΖΑ, έχει εξαπολύσει γενικευμένη επίθεση στα δημοκρατικά δικαιώματα και τις λαϊκές ελευθερίες, με το δόγμα «Νόμος και Τάξη». Τα περιστατικά ωμής αστυνομικής βίας που έλαβαν χώρα κατά την εκκένωση καταλήψεων (λόγου χάρη σε βάρος της οικογένειας Ινδαρέ) στο Κουκάκι – μία γειτονιά που τελεί υπό “κατάληψη” από το AirBnB- συμπληρώνουν το κρεσέντο αυταρχισμού που ξεδιπλώνεται με την αποχαλίνωση της κρατικής βίας.

Η πολιτική της αντιδημοκρατικής επίθεσης στη δημόσια και πολιτική ζωή – που θωρακίζεται από ένα έντονα αντιδημοκρατικό θεσμικό πλαίσιο νόμων και διατάξεων – συνεχίζεται με τις προθέσεις της κυβέρνησης να καταστείλει το εργατικό και απεργιακό κίνημα με αντιδραστικές αντεργατικές ρυθμίσεις με αφορμή την πρόσφατη απεργία των εργαζόμενων του μετρό. Οι παράνομες και αθρόες συλλήψεις, το χτύπημα του ασύλου, η κακοποίηση διαδηλωτών, η εκκένωση χώρων αλληλεγγύης και η στοχοποίηση πολιτικών χώρων και αγωνιστών δεν θα περάσουν!

Σε αυτό το κλίμα, μια εξέλιξη στην υπόθεση της δολοφονικής συμμορίας της ΧΑ που θα αθώνει το ναζισμό, οπλίζει το χέρι των φασιστών.

Δεν θα το επιτρέψουμε! Ο λαός γνωρίζει με την πικρή πείρα του ότι η ΧΑ και οι φασίστες αποτελούν εγκληματικές συμμορίες και θανάσιμο κίνδυνο.

Απαιτούμε την καταδίκη των δολοφόνων της ΧΑ.

Οι παλλαϊκοί αγώνες των εργαζόμενων και της νεολαίας θα

τσακίσουν το φασισμό. Θα είμαστε στους δρόμους και παρόντες τη μέρα συνέχισης της δίκης στις 8.1.2020 και μέχρι να σβήσουμε το φασισμό και να δικαιωθούν ο Πάυλος, ο Σαχζάτ και τόσοι χτυπημένοι από τους φασίστες.

Θα υπερασπιστούμε τις λαϊκές ελευθερίες και τα δημοκρατικά δικαιώματα, απέναντι στην κρατική καταστολή και τρομοκρατία. Καλούμε σε διαδήλωση το Σάββατο 21/12/2019, 13.00 στα Προπύλαια.

ΑΝΑΜΕΤΡΗΣΗ (Ομάδα Κομμουνιστών/στριών)

Αριστερή Ανασύνθεση (ΑΡΑΝ)

Αριστερή Αντικαπιταλιστική Συσπείρωση (ΑΡΑΣ)

ΔΕΑ

ΕΚΚΕ

ΚΚΕ(μ-λ)

Κόκκινο Νήμα

Κρίση+Κριτική

Λαϊκή Ενότητα (ΛΑΕ)

NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση

νΚΑ

Ξεκίνημα

ΟΚΔΕ

Σύγχρονο Κομμουνιστικό Σχέδιο

Συνάντηση για μια Αντικαπιταλιστική Διεθνιστική Αριστερά

Απεργιακός Αναβρασμός στη Γαλλία

Η διεθνής άνοδος των εργατικών-λαϊκών κινητοποιήσεων την τελευταία χρονιά δεν περιορίζεται μόνο στην Αφρική, την Ασία και την Λ.Αμερική. Μια από τις πιο μεγάλες εργατικές

κινητοποιήσεις των τελευταίων δεκαετιών γνώρισε αυτές τις μέρες η Γαλλία, απέναντι στη μεταρρύθμιση Μακρόν που μειώνει συντάξεις και αυξάνει τα όρια ηλικίας (από 62 σε 64) σε μεγάλη μερίδα των εργαζομένων. Ο Μακρόν θέλει να ανατρέψει το συνταξιοδοτικό σύστημα που ισχύει στη Γαλλία από το 1945, κι είναι από τα κορυφαία όσον αφορά το επίπεδο των συντάξεων στην Ευρώπη.

Στις 5 Δεκεμβρίου σημειώθηκε γενική απεργία που ξεπέρασε σε αριθμό διαδηλωτών την ιστορική απεργία του 1995, αφού σύμφωνα με τα συνδικάτα διαδήλωσαν πάνω από 1,5 εκατομμύριο και τα ποσοστά απεργίας ήταν συντριπτικά. Σε κινητοποιήσεις βρέθηκαν ή βρίσκονται ακόμα οι εργαζόμενοι στους σιδηρόδρομους, τα αεροδρόμια, στα μετρό, τον ηλεκτρισμό, εκπαιδευτικοί-μαθητές και φοιτητές, δικηγόροι, γιατροί, νοσηλευτές, φαρμακοποιοί, πυροσβέστες και γενικά ο δημόσιος τομέας, ενώ οι απεργίες συγκεντρώνουν τη στήριξη της πλειοψηφίας της κοινωνίας και της μεγάλης πλειοψηφίας όλων των εργαζομένων (68% σύμφωνα με δημοσκόπηση στις 12ης Δεκεμβρίου). Στις 10 ακολούθησε νέα γενική απεργία και στις 17 Δεκεμβρίου τρίτη απεργία, με τους διαδηλωτές να φτάνουν σύμφωνα με τα συνδικάτα στους 1,8 εκατομμύρια με περισσότερες από 260 συγκεντρώσεις σε όλη τη χώρα. Στην τελευταία κινητοποίηση κλείσανε τα σχολεία, οι εργαζόμενοι στον ηλεκτρισμό προχώρησαν σε διακοπές ρεύματος (σε αντίθεση με τους "δικούς μας" που ούτε καν σαλεύουν την ώρα που ... κλείνει η ΔΕΗ προς όφελος των Μυτιληναίων), απέργησαν ακόμα κι οι εργαζόμενοι στον Πύργο του Άιφελ και την Όπερα του Παρισιού. Σιδηροδρομικοί και εργαζόμενοι των μετρό βρίσκονται σε απεργίες διαρκείας από τις 5 Δεκέμβρη ενώ οι σιδηροδρομικοί δήλωσαν αποφασισμένοι να συνεχίσουν και μετά τα Χριστούγεννα. Τις κινητοποιήσεις στήριξαν και τα Κίτρινα Γιλέκα.

Η κυβέρνηση παρά το μέγεθος της αντίστασης δήλωσε αποφασισμένη να προχωρήσει τη μεταρρύθμιση με τα ίδια γνωστά σε εμάς παραμύθια ('για το καλό της χώρας, για να μη χρεοκοπήσει το ασφαλιστικό σύστημα, θα δεχθούν πλήγμα οι προνομιούχοι κλάδοι που είναι σε βάρος των υπόλοιπων' κλπ, ενώ μόλις 2 χρόνια πριν διατυμπάνιζε τη βιωσιμότητα του ασφαλιστικού). Όπως το ζήσαμε

και στην Ελλάδα, μπροστά στη βάρυνση των αδιεξόδων του συστήματος διεθνώς και την όξυνση οικονομικών και στρατιωτικών ανταγωνισμών, οι από πάνω δεν έχουν την παραμικρή διάθεση να προχωρήσουν σε συμβιβασμούς – επιδιώκουν να επιβάλουν τη δικτατορία της αγοράς με κάθε αναγκαίο μέσο.

Νεοφιλελεύθεροι «Σοσιαλιστές», Δεξιά και Ακροδεξιά συμφωνούν επί της ουσίας με την κυβέρνηση Μακρόν και αλλά δεν καταδικάζουν δημοσίως το κίνημα, με στόχο εκλογικά οφέλη. Ο Μακρόν προχώρησε μόνο σε κάποιους «ελιγμούς» με στόχο να διασπάσει το μέτωπο της αντίστασης, πχ δηλώνοντας ότι τα νέα μέτρα θα θίξουν τους γεννημένους μετά το 1975. Παρ' όλα αυτά μεγάλο τμήμα του φτωχού κόσμου αντιλαμβάνεται ότι η επίθεση αφορά όλη την κοινωνία των από κάτω. Ένα αποτέλεσμα που είχε η διαρκής κινητοποίηση είναι η παραίτηση του κυβερνητικού στελέχους-αρχιτέκτονα της αντιασφαλιστικής μεταρρύθμισης.

Στη Γαλλία την τελευταία τριετία εκδηλώνονται σπουδαίοι εργατικοί και λαϊκοί αγώνες (με πιο χαρακτηριστικά το κίνημα Nuit Debout του 2016 και τα Κίτρινα Γιλέκα του 2018). Αν τέτοιες απεργίες και κινητοποιήσεις στην Ευρώπη αρκούσαν τη δεκαετία του '90 ή του 2000 για να ανατρέπονται τέτοιου είδους μέτρα αλλά ή κυβερνήσεις, σήμερα φαίνεται ότι οι εποχές έχουν αλλάξει, ότι απαιτούνται μεγαλύτερης κλίμακας ταξικοί αγώνες αλλά και πολύ ριζοσπαστικότερες πολιτικές δυνάμεις που ηγούνται αυτών των αγώνων. Το ποια θα είναι η κατάληξη στη Γαλλία μένει να το δούμε. Μέχρι τότε είναι σημαντικό να συνειδητοποιήσουμε ότι η επίθεση απέναντι στα εργατικά και κοινωνικά δικαιώματα είναι κοινή, ξεπερνά τα σύνορα και επιβάλλεται πάντα με παρόμοια επιχειρήματα-ψέματα: ζητούνται θυσίες από τους φτωχούς για το «εθνικό συμφέρον», το «καλό της χώρας», «για να ξεχρεώσει το κράτος», την ώρα που οι καπιταλιστές βγάζουν δισεκατομμύρια. Η απάντηση και η αντίσταση πρέπει να είναι εξίσου κοινή και η οικοδόμηση της διεθνούς αλληλεγγύης είναι κεντρικό καθήκον των αγωνιστών-αγωνιστριών και της Αριστεράς.

1. <https://redflag.org.au/node/6977>
2. <http://www.internationalviewpoint.org/spip.php?article63>

[25](#)

3. <https://www.clickorlando.com/news/world/2019/12/17/no-school-no-trains-no-eiffel-tower-france-on-strike/>
4. <https://www.nooz.gr/world/1566135/apergia-gallia-dakrygona-bia-bombes-molotof-kai-diakopes-tis-ilektrodotisis-kybernisi-den-yPOCHwroyme-vid-pics->

A.Λ.

Ο Αγώνας συνεχίζεται!

24ωρη απεργία την Πέμπτη 19 Δεκέμβρη 2019

18/12/2019

Η συμμετοχή στην απεργία της προηγούμενης Τετάρτης 11/12/2019 υπήρξε μαζική και έστειλε ηχηρό μήνυμα στην Τράπεζα.

Ο αγώνας όμως δεν σταματά εδώ!

Συνεχίζεται μέχρι την ανάκληση των απολύσεων των 24 συναδέλφων μας και την οριστική τοποθέτηση όλων όσων βρίσκονται σε αναγκαστική άδεια ή βρίσκονται στην Intrum με σύμβαση ενοικίασης και έχουν δηλώσει ότι επιθυμούν να επιστρέψουν στην Τράπεζα.

Οι επιλογές (επαρχία, χιλιάδες χιλιόμετρα μακριά από τον τόπο κατοικίας τους, Intrum, PDS ή εθελούσια) δεν είναι αποδεκτές. Η ΟΤΟΕ πρέπει να επιμείνει στην εφαρμογή της γραπτής συμφωνίας που προβλέπει εθελοντική συμμετοχή στο νέο σχήμα.

Συνάδελφοι,

Αν, τώρα, δεν αντισταθούμε στα σχέδια της Διοίκησης για μείωση του προσωπικού και παρεμπόδιση τα συνδικαλιστικής δράσης στους

χώρους δουλειάς, αύριο, μπορεί, ο στόχος να είναι ο καθένας από εμάς.

Ο αγώνας των συναδέλφων μας, που εργάζονταν στα RBU, για αξιοπρεπή εργασία, μας αφορά όλους.

Κανείς δεν πρέπει να νιώθει μόνος του απέναντι στις μεθοδεύσεις της Διοίκησης.

Στηρίζουμε τους απολυμένους συναδέλφους μας.

Παλεύουμε για το δικαίωμά μας σε αξιοπρεπή εργασία και συνδικαλιστικές ελευθερίες στους χώρους δουλειάς.

Συμμετέχουμε μαζικά στην 24ωρη απεργία 19/12/2019 και στις συγκεντρώσεις (από το πρωί στο κτίριο της Διοίκησης της Τράπεζας και 13:30 στο Υπουργείο Εργασίας).